

Jesenice, 10. septembra 1971

2 FLEZAR — GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA ŽELEZARNE JESENICE

— Urednik redakcijski odbor — Glavni in odgovorni urednik Joža Varl — Rokopisov in fotografij ne vračamo — Naslov: Uredništvo »Železarnja«, združeno podjetje SLOVENSKE ŽELEZARNE Ljubljana — Železarna Jesenice. Telefon int. uredništvo 483, administracija 484 — Tisk CP »Gorenjski tisk«

ŽELEZAR

O akcijskem programu transporta govori šef delovne enote
Jože Košir

Tesno sodelovanje transporta s proizvodnimi, vzdrževalnimi in energetske obrati — pogoj za uresničevanje akcijskega programa

V nadaljevanju naših razgovorov o akcijskih programih, smo za današnje številko Železarnja prosili za razgovor šefa delovne enote TRANSPORT Joža Koširja. Na naše vprašanje o osnovnih značilnostih njihovega akcijskega programa oziroma nalog, ki jih vsebuje, nam je takole odgovoril:

V delovni enoti transport, smo tako kot v ostalih delovnih enotah izoblikovali svoj akcijski program na osnovi stanja in potreb. Naš program pa ima svoje posebnosti, ker je izvrševanje nalog, ki jih program vsebuje, tesno povezano z obrati, za katere opravljamo prevozne usluge. Razumljiv pa je osnovni poudarek v programu na našem lastnem delu in doslednosti pri izvrševanju naših nalog. Transport nima svoje proizvodnje, čeprav je tesno z njo povezan in zato je razumljivo, da je poudarek na drugih momentih kot v proizvodnih obratih, kjer je predvsem podčrtana večja proizvodnja, kvaliteta in podobno. V akcijskem programu zaradi obsežnosti transportne dejavnosti, nismo mogli zajeti prav vseh nalog, ker večina izvira že iz normalnih delovnih obvezno-

sti, ampak smo podčrtali predvsem tiste, za katere je vodstvo delovne enote smatralo, da so bistvenega pomena za kar najbolj uspešno proizvodnjo v podjetju. V akcijski program smo vključili vse tri oddelke medobratnega transporta, to je železniški in cestni oddelek ter oddelek za vzdrževanje.

Najmočnejši poudarek smo v akcijskem programu dali prevozu jekla iz talilnic v valjarne Bela. Pri tem mislim na železniški transport šarž iz martinarne in elektrotehnikarne v valjarno bluming. Kajti od rednega, predvsem pa pravočasnega prevoza, ki je strogo določen s tako imenovanim track-time, je odvisno znižanje oziroma prihranek na kalorijah pri ogrevanju kokila in bram. Poieg tega pa seveda prevoz v predpisnem času močno vpliva na kakovost jekla. Ob tem

naj predvsem za zunanje bralce Železarnja omenim, da track-time pomeni prevozní čas od preboda šarže do prispetja v valjarno, ki pa je seveda za različne kakovosti in za različne odlivke — brame, ingoti — različen. Ker pa je transport samo eden od treh členov tehnologije, morata tudi ostala dva člena to je talilnice in valjarna ustvariti določene pogoje. Talilnice morajo pravočasno pripraviti šaržo za odvoz, v striper hali pa morajo pravočasno pripeljane šarže stri-

(nadalj. na 2. str.)

Zaključena rekonstrukcija proge Fužine — Bela

Rekonstrukcija tirne povezave med jeseniškimi obrati in valjarnami na Beli, je bila v tem tednu uspešno zaključena. V torek 7. septembra je bil izvršen tehnični pregled in na vodstvu delovne enote transport menijo, da ni nobene ovire, da za progo ne bi dobili obratovalnega dovoljenja.

V minulem masecu smo večkrat lahko zasledili v našem glasilu, da je rekonstrukcija proge povzročal zastoj in težave v proizvodnji. Rekonstrukcija te proge je morala biti izvršena zato, da bo Železarna dobila ustrezno obratovalno dovoljenje. Namreč proga je bila takrat zaradi lažjih šarž grajena za 24-tonski osni pritisk linivih voz s katerimi transportni oddelek prevaža jeklo v valjarne Bela. Kasneje se je zaradi spremenjene tehnologije teža bram in ingotov povečala, tako da se je osni pritisk linivih voz zvečal na 33 ton. Razumljivo je bilo potrebno tej spremembi prilagoditi tudi progo oziroma jo rekonstruirati. Z uspešno zaključeno rekonstrukcijo tirne povezave med jeseniškimi obrati in valjarnami na Beli, so torej dani vsi pogoji, da bo prevoz jekla iz talilnic v valjarne na Beli potekal po določenem urniku in da se bo to odražalo tudi na uspešnejši proizvodnji.

Direktor dipl. politolog Tomaž Ertl o akcijskem programu kadrovskega sektorja

V današnji in prihodnji številki bomo bralcem posredovali razgovore uredništva z direktorji služb o njihovih akcijskih programih. Danes govorijo o akcijskem programu kadrovskega sektorja direktor sektorja dipl. politol. Tomaž Ertl.

Na kadrovskem sektorju smo izdelali svoj akcijski program, ki vsebuje 24 po-

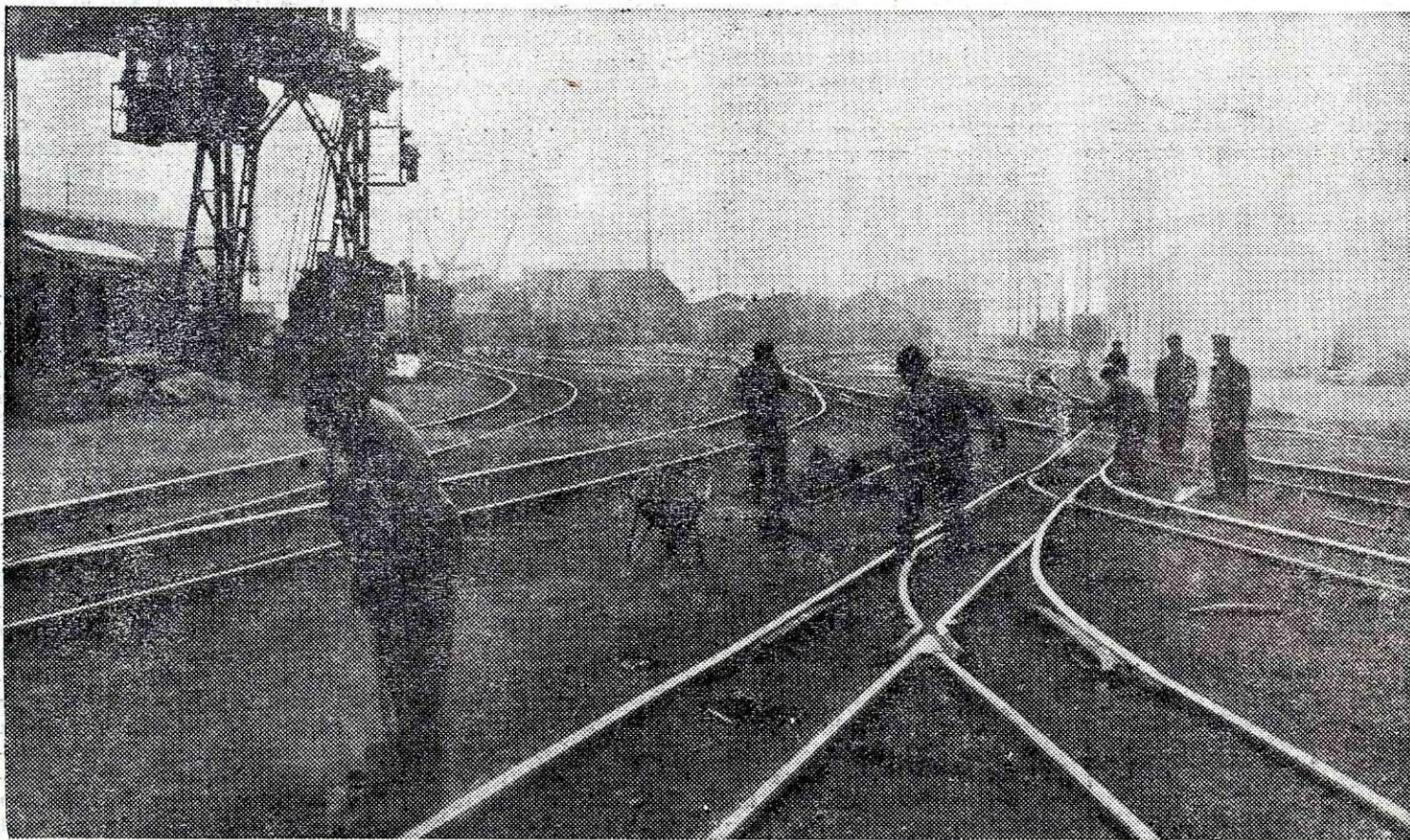
sebnih nalog, od katerih morajo biti v večini uresničene še do konca tega leta. Za vse

kompleksne naloge, pri katerih je potrebno sodelovanje več služb, najsiho v samem sektorju ali izven njega, so izdelani podrobni programi dela po posameznih delovnih fazah z rokovnikom kdo je za kaj zadolžen in do kdaj mora nalogo izvršiti.

V ospredje je postavljena najbolj odgovorna naloga: vzdrževati sedanjí stalež zaposlenih najmanj na nivoju planiranega staleža, to je 5.700 oseb. V akcijskem programu imamo postavljeno spodnjo mejo 5650 ljudi, ki za kadrovske sektor pomeni, da so potrebni posebni ukrepi, da se zagotovi zadostno število zaposlenih. Da stalež zaposlenih ne bi padel pod to kritično točko, je naša služba dogovorjena z nekaterimi zavodi za zaposlovanje v Jugoslaviji, da lahko že na telefonski poziv oziroma dogovor dobimo večje število novih delavcev. Takemu masovnemu sprejemanju pa se kadrovske sektor iz znanih razlogov poskuša izogniti in stvari reševati z občasnimi objavami prostih delovnih mest v lokalnih časopisih v Sloveniji ter z doslednim odgovarjanjem na vprašanja o zaposlitvenih možnostih številnih prosilcev oziroma in mora nalogo izvršiti.

močja Jugoslavije. V akcijskem programu je tudi obveza za pridobivanje mlajših sodelavcev z namenom, da

(Nadalj. na 2. str.)

Transport je pomemben člen v proizvodnem procesu

Akcijski program kadrovskega sektorja

(Nadalj. s 1. str.)

jim v jesenskem roku omogočimo priučevanje predvsem za metalurške pa tudi druge poklice v podjetju.

V sodelovanju z obratovodstvi nadaljuje kadrovski sektor prizadevanja, da se čimveč delovnih mest tehnološko in organizacijsko prilagodi tako, da bodo na njih lahko delale tudi žene. Z nekaterimi konkretnimi nalogami in v sodelovanju s službami v ostalih sektorjih, se bo kadrovski sektor zavzemal za nadaljno izboljševanje delovnih pogojev in s tem seveda tudi neposredno vplival na zmanjšanje izredno visoke fluktuacije.

V akcijskem programu so ravno tako nekatere konkretne naloge, v povezavi z družbenopolitičnimi organizacijami, predvidene za postopno izboljševanje življenjskih pogojev zaposlenih. Predvsem so te akcije usmerjene v reševanje zelo perečega stanovanjskega problema in ureditev prehrane zaposlenih znotraj Železarn (topli obrok), kot ureditev kakovostne in cenene prehrane samskih delavcev in drugih izven Železarn. V to področje naših nalog, ki jih zajema akcijski program, so vključena tudi prizadevanja na področju množične rekreativne dejavnosti naših delavcev in svojcev.

Na področju zdravstveno — varstvenih prizadevanj, bo sektor do konca leta uvedel znatno povečano preventivno skrb za člane delovnega kolektiva. V okviru službe za varstvo pri delu, se prav tako prizadevamo za preventivno odстранjanje virov nesreč in zdravju škodljivih vplivov na delovnih mestih.

Zelo obsežna akcija, ki ne bo zaključena do konca leta, ker je naša kontinuirana naloga, že teče na področju izobraževanja za člane samoupravnih organov. V tem sklopu nalog, so v teku tudi priprave za začetek obsežnega funkcionalnega izobraževanja prek posebnih tečajev, kakor tudi za izredni študij za področje ekonomsko —

komercialnih in organizacijskih dejavnosti.

Z ozirom na bistveno spremenjene pogoje sprejemanja delavcev v Železarno, pripravljamo kadrovska služba nov sprejemni postopek, v okviru katerega bi bilo mogoče bolj dosledno in racionalno sprejeti in uvesti v novo delovno okolje novo sprejete delavce.

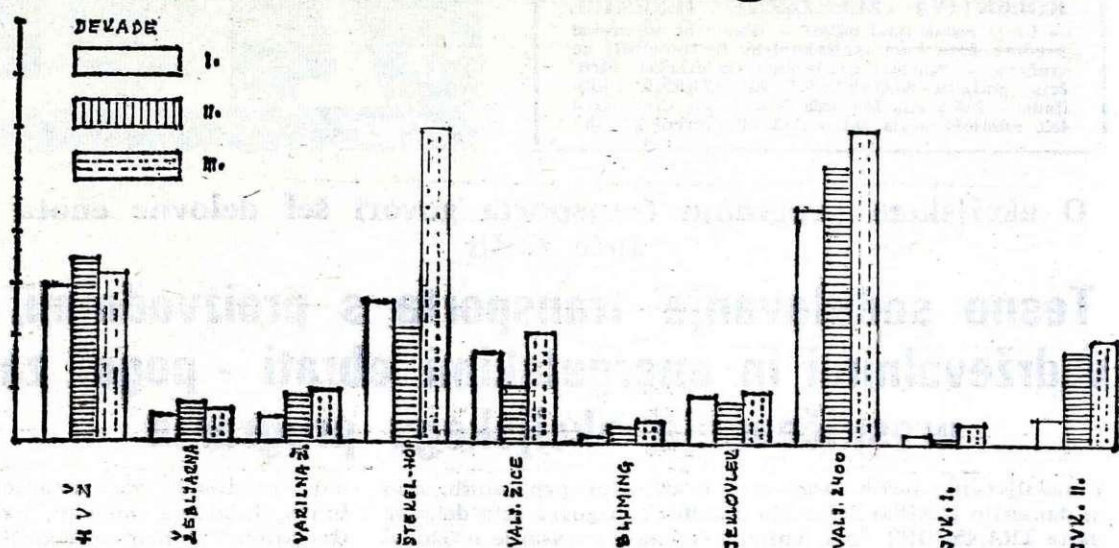
Doslej vse v akcijskem programu predvidene naloge potekajo brez bistvenih zastojev in sem prepričan, da jih bomo do konca leta tudi uspešno realizirali.

(Nadalj. s 1. str.)

pati (striper hala, bi po slovensko pomenila »slačilna« hala, kjer iz modelov izvirajo še žareče jeklo pr. ur.). Samo v takem primeru je mogoče dosledno uresničevati track-time. Na žalost pa ravno pri tej najpomembnejši nalogi doslej nismo imeli uspeha, ker smo rekonstruirali tirne povezave med fužinami in Belo, ki smo jo morali izvršiti, da bomo dobili obratovalno dovoljenje. Rekonstrukcija proge pa je bila že uspešno zaključena in v torek, 7. septembra smo imeli že tehnični pregled, tako, da sedaj ni nobene ovire več, da ne bi te naloge akcijskega programa dosledno uresničevali.

Nič manj pomembna ni naloga vsebovana v akcijskem programu, ki zavezuje tako železniški, kakor cestni transport za redno in pravočasno posluževanje tahlinc z vložkom oziroma surovinami. Tu je mišljena pravočasna dostava koksa in rude za plavž, pravočasna dostava

Pregled enakomernosti odprave v avgustu

V avgustu so najbolj enakomerno odpravljali končne izdelke v: HVŽ, žebeljarni, jeklovleku in valjarni Javornik I

Tesno sodelovanja transporta s proizvodnimi, vzdrževalnimi in ...

(Nadalj. s 1. str.)

košar s starim železom za elektrojeklarno in redna dostava starega železa za martinarno.

Posebno specifična pa je naslednja naloga, ki predvideva zmanjšanje stroškov kamionskih prevozov. Kakor je najbrž bralcem znano, smo v zadnjih letih precej naredili za prehod medobratnega transporta iz železnice na cesto. Pravilnost te prioritarizacije potrjujejo tudi že doseženi dobri rezultati. Pri tem pa moramo predvsem paziti, da ostanemo pri ekonomičnosti tega transporta in se na vso moč prizadevati za znižanje stroškov kamionskih prevozov. Ker pa je prevozni čas seštevek časa za nakladanje in razkladanje ter samega prevoznega časa, je potrebno vse tri čase strogo kontrolirati in zmanjševati. Ravno v tem pa je posebnost te naloge akcijskega programa, kajti v ta proces zniževanja so poleg nas vključeni tudi proizvajalci, vzdrževalci in energetski obrati za katere se material prevaža oziroma naklada in razklada. V tej nalogi skušamo doseči, da bi naročnik kamiona le-tega pravočasno naročil, hitro naložil ali razložil ter ga resnično uporabljal samo za naročeno delo in pri tem opustil že zelo ustaljeno prakso: naj kamion čaka, samo da ga imam! Zaostroujemo tudi odgovornost pri podpisovanju prevoznih listov. Obrati včasih podpisujejo tudi več uslug, kakor jih je za njih prevoznik opravil. V naših nalogah pa zasledujemo tudi to, da bi kamionske prevoze sorazmerno porazdelili na dopoldansko in

popoldansko dnino, ker bi na ta način kamione lahko mnogo bolj racionalno izkoriščali.

Omenil sem le najpomembnejše naloge akcijskega programa, ki bistveno vplivajo na boljšo in kakovostnejšo proizvodnjo ter zniževanje stroškov. V programu pa tudi zasledujemo zmanjševanje vlečnega osebja na Diesel lokomotivah, nadaljne ukinjanje ozkega tira, čim hitrejšo potrditev obratovanja na progi fužina—Bela in preventivno vzdrževanje viličarjev.

Za uspešno uresničevanje našega akcijskega programa pa je osnovni pogoj, da so o naših lastnih in skupnih nalogah obveščeni vsi prizadeti, tako znotraj kolektiva delovne enote, kakor tudi kolektivi ostalih obratov, k čemur pa naj bi prispeval tudi ta razgovor.

Svet delovne enote je akcijski program zaradi odsotnosti članov sveta obravnaval šele v tem tednu, torej nekoliko z zamudo, vendar pa ga je v celoti potrdil in ga ocenil kot pomemben instrument pri zniževanju stroškov, predvsem stroškov pri proizvodnji jekla. Kljub tej zamudi pa določila in naloge akcijskega programa delovne enote uresničujemo že vse drugo polletje na katerega se nanaša in je bilo sprejetih že vrsto ukrepov pa tudi doseženih že nekaj rezultatov.

Morda bi ob tem omenil še vprašanje delavcev v naši delovni enoti, ker je bilo to vprašanje nekaj časa zelo problematično. Moram reči, da to vprašanje ni več najbolj pereče, ker se je s pre-

hodom na 42 urni delovni teden in s pomočjo ter razumevanjem kadrovskega sektorja ta problem nekoliko oblažil. Zelo pa hromi uspešno transportno delo nepravilno izostajanje delavcev od dela. Pri nas namreč ni kolektivnega dela, ampak strogo individualno. Če na dnini manjka samo en strojevodja, kurjač, premikač ali šofer, to transportno sredstvo ne more obratovati in seveda pride do zastojev in znatne škode v proizvodnji. Na vse načine poskušamo to »bolezen« ozdraviti in za katero vemo, da včasih ni obstajala ter povečati odgovornost zaposlenih. Moram pa poudariti, da niti prepričevanje, niti disciplinski ukrepi, niti odzvem stimulacijskih dodatkov in premij, velikokrat ne zaleže. S tem se tesno povezuje tudi vprašanje priznavanja bolovanja. Srečujemo se s primeri, da se delavec, ki izostane iz neznanega razloga, tudi nepravilnega, naenkrat zgleda s potrjeno bolniško knjižico, s katero opraviči odsotnost. O tem smo tudi že obvestili kadrovski sektor in prosili, da to uredi s pristojno zdravstveno službo.

Ob vseh teh nalogah, ki jih vsebuje naš akcijski program, smo v delovni enoti prepričani, da bomo pri partnerjih, to je pri sodelavcih v proizvodnji, vzdrževanju in energiji našli podporo. Od članov kolektiva delovne enote pa pričakujemo tesnega sodelovanja in uresničevanja zastavljenih nalog, ker le tako bo akcijski program prinesel zaželjene rezultate.

Kadrovski sektor železarn Jesenice

OBJAVLJA

10 prostih delovnih mest primernih za ženske v obratih valjarn.

Pogoji za sprejem:

— kandidatke morajo biti polnoletne, fizično in duševno zdrave,

— imeti morajo najmanj 4 razrede osnovne šole.

Vse zainteresirane naj se javijo na sprejemnem uradu, dne 24. septembra 1971 ob 7. uri zjutraj. S seboj prinese delavsko knjižico in zadnje šolsko spričevalo.

Kadrovski sektor

Izvršitev programa skupne in blagovne proizvodnje ter odprave v avgustu 1971

Del. enota	Skupna proizvodnja			Blagovna proizvodnja			Odprava
	program	izvrš.	%	program	izvrš.	%	
Plavž	13.200	12.997	98.5				
SM jeklarna	26.840	24.234	90.3				
EL jeklarna	15.310	13.401	87.5				
Livarne	154	151	98.3	50	22	54.2	22
Šamotarna	1.500	1.411	94.0	300	233	77.7	233
TALILNICE:	57.004	52.194	91.6	350	255	73.1	255
Bluming — Štekel	44.600	36.887	82.7	7.400	6.304	85.2	6.527
HOP	1.200	1.254	104.5	1.190	1.254	105.3	1.259
Valjarna žice	9.200	8.973	97.5	2.650	3.266	123.3	3.010
VALJARNE BELA:	55.000	47.114	85.7	11.240	10.842	96.3	10.796
Lahke proge	2.240	2.064	92.1	—	271	—	279
Valjarna 2400	9.230	8.404	91.0	9.170	8.321	90.7	8.005
Jeklovlek	1.795	1.448	80.7	1.795	1.448	80.7	1.460
VALJARNE JAVORNIK:	13.265	11.916	89.8	10.965	10.040	91.6	9.744
Hladna valjarna	2.300	2.363	102.8	2.290	2.319	101.3	2.235
Žičarna	4.925	4.237	86.0	3.110	2.706	87.0	2.666
Žebeljarna	860	785	91.2	855	784	91.6	756
Elektrode	1.150	1.062	92.3	1.145	1.059	92.5	984
prašek	100	88	87.6	100	88	87.6	78
PREDEL. OBRATI:	9.335	8.535	91.4	7.500	6.956	92.7	6.719
SKUPAJ:	134.604	119.759	89.0	30.055	28.075	93.4	27.514
Tuja pedel. It.	500	220	44.0	500	220	44.0	230
HOP		10	46.1		10	46.1	
ZELEZARNA:	135.104	119.989	88.8	30.555	28.305	92.6	27.744

Blagovne proizvodnje za dom je bilo planirane 140 ton, izvršene pa 199 ton.

Mesec avgust je z 27.744 tonami odprave tretji najslabši mesec v letošnjem letu. Slabša sta samo še mesec januar z 25.208 tonami in april z 27.120 tonami odprave. Za slabo delo v mesecu avgustu je več vzrokov.

Poleg že kroničnega pomanjkanja ljudi, je treba omeniti še daljše zastoje na posameznih agregatih zaradi okvar in nujnih vzdrževalnih del, ter vročina.

Analiza dela po obratih je sledeča:

Plavž: že iz standardnih vzrokov, ki se ponavljajo iz meseca v mesec, ni dosegel

planskih obvez. Vzroki so v pomanjkanju ljudi, okvarah in v zakladanju neklasirane surovega vložka.

Jeklarna: plana ni dosegla zaradi nepredvidenih daljših okvar na električnih pečeh in podaljšanih remontov peči v martinarni, kjer smo v mesecu avgustu kar dvakrat obratovali s tremi pečmi.

Valjarna Bela: Valjarna bluming je imela težave z nepravčasno dostavo šarž iz jeklarni zaradi popravila tira, daljšega zastoja zaradi popravila parovoda in električnega kabla.

Trenutna zaloga surovega

jekla se giblje okoli 13.000 ton.

Skraino zaskrbljujoče je stanje s čiščenjem materiala. V mesecu avgustu smo obrusili samo 1.600 ton, kar je le slaba polovica materiala, ki ga mesečno moramo obrusiti.

Plana nismo dosegli tudi v valjarni žice iz že znanih razlogov. Plan prodaje smo presegli na račun slabšega dela žičarne.

Valjarne Javornik: Zaskrbljujoče je stanje z izmečkom v jeklovleku. Slab vložek je poleg zastojev in pomanjkanja ljudi vzrok, da v jeklovleku nismo dosegli planskih obveznosti.

Valjarna 2400 ima stalne težave z nezadostno količino vložka. Problematično je rezanje glav na Beli. V porastu so vse vrste napak, ki so posledica slabega vložka in neustreznega programa valjanja zaradi pomanjkanja vložka.

Zaostajamo pri izdobi naročil za debeline pločevine nad 20 mm. Vzrok je v pomanjkanju rezalcev.

Valjarne profilov se stalno bore s pomanjkanjem ustreznega vložka, tako da posamezne programe valjanja ne realiziramo v celoti, ali pa jih vlečemo v nedogled. Glede kvalitete vložka bo tudi za ta obrat treba zaostri kriterije in mu ga zagotoviti v zadostni količini.

Predelovalni obrati: Hladna valjarna je z vložkom preskrbljena, zato je kljub okvari Demag valjnega stroja in nepopolnoma izkoriščene konti žarilne peči, planske obveze izpolnila.

V ostalih obratih hladne predelave je glavni vzrok v nedoseganju plana v pomanjkanju ljudi, v žičarni in elektrodnem ter v žebeljarni pa še v pomanjkanju vložka.

Obvestila kolektivu • Obvestila kolektivu •

Dežurna služba

	telefon	
	v pisarni	doma
SOBOTA, 11. septembra:		
Anton KOMLIJANC, HOP	851	871
NEDELJA, 12. septembra:		
inž. Božidar BARTELJ, valj. 2400	638	81453
PONEDELJEK, 13. septembra:		
Teodor OKROŽNIK, gradb. vzdrž.	577	81327
TOREK, 14. septembra:		
Zvone LABURA, žebeljarna	738	749
SREDA, 15. septembra:		
Edvard CENCEK, TSV	548	727
ČETRTEK, 16. septembra:		
Franc GLOBOČNIK, plavž	340	740
PETEK, 17. septembra:		
inž. Vlado SENCAR, valj. Bela	850	81892

Dežurna služba traja od datuma nastopa od 7. ure do naslednjega dne do 7. ure. Kolikor dežurnega ni v pisarni ali doma, kličite glavnega vratarja na telefon 410. Morebitne spremembe dežurnih so razvidne iz obvestil, ki jih vsako soboto objavljamo na razpisnih deskah pri vseh vratarjih.

Tajništvo tehničnega in proizvodnega direktorja

Personalne vesti — avgust

Sprejetih je bilo 113 delavcev.

Delovno razmerje je prenehalo 122 delavcem.

STAROSTNO SO BILI UPOKOJENI:

Ivan BARTOL, 1914, šamotarna — 28 let v ŽJ, Vinko ČUČNIK, 1921, jeklovlek — 19 let v ŽJ, Jože KUNSTELJ, 1913, strojne delavnice — 35 let v ŽJ, Andrej MORE, 1911, transport — 41 let v ŽJ in Leopold ŠKRINJAR, 1910, transport — 34 let v ŽJ.

INVALIDSKO SO BILI UPOKOJENI: Kemal GALIČ, 1928, valjarna profilov — 20 let in pol v ŽJ, Jelka GOGALA, 1924, prodajni oddelek — 24 let v ŽJ, Ivanka KRALJ, 1926, transport — 23 let in pol v ŽJ, Terezija LADIČ, 1916, elektrodni oddelek — 22 let v ŽJ, Jože OGRIN, 1915, valjarna profilov — 25 let in pol v ŽJ, Jože PSENICA, 1921, martinarna — 24 let v ŽJ, Franc ROPOŠA, 1914, transport — 11 let v ŽJ, Franc ZUPAN, 1922, plavž — 24 let in pol v ŽJ, Jože ZUPANČIČ, 1919, valjarna žice, 26 let v ŽJ, Jakob ŽEN, 1919, strojno vzdrževanje — 35 let in pol v ŽJ in Anica VALENTAR, 1927, finančno računovodski sektor — 16 let v ŽJ.

Vsem upokojenim sodelavcem želimo, da bi dolgo uživali težko zaslužen pokoj!

IZKLJUČENI:

Remzo Agič, 1948, martinarna, Izet Alagič, 1953, livarna, Rifer Agič, 1952, valjarna 2400, Asim Avdič, 1954, hladna valjarna, Čazim Avdič, 1949, transport, Miha Benet, 1936, transport, Redžep Bešić, 1948, martinarna, Francka Bevc, 1954, elektrodni oddelek, Mehmed Brkič, 1952, valjarna Bela, Idriz Catič, 1951, transport, Alojz Černuta, 1949, PIV energija, Fadil Čizmič, 1951, šamotarna, Jovo Dakič, 1952, martinarna, Sašo Denič, 1951, transport, Radisav Dinič, 1954, žičarna, Radomir Djukič, 1953, livarna, Mičo Došev, 1950, plavž, Maksimiljan Drole, 1930, žičarna, Zijad Džamastagič, 1951, transport, Ibrahim Džankić, 1951, elektro jeklarna, Boris Fekonja, 1945, valjarna profilov, Done Filipov, 1950, martinarna, Mirko Fister, 1951, jeklovlek, Dragan Gligorev, 1952, hladna valjarna, Mustafa Grbič, 1953, livarna, Devod Hadžiosmanović, 1950, martinarna, Milenko Hočev, 1955, transport, Ernest Hribar, 1950, valjarna Bela, Todor Ilačev, 1947, šamotarna, Branko Josifov, 1952, livarna, Stojan Jovov, 1949, plavž, Fadil Kavazović, 1954, žičarna, Osman Kljajič, 1953, plavž, Dušan Konrad, 1948, martinarna, Jozo Kovačević, 1947, valj. Bela, Zdravko Kostov, 1942, plavž, Janez Lah, 1922, transport, Pavle Lapajne, 1933, stroj. delavnice, Janez Leva, 1950, plavž, Anton Ličof, 1948, valjarna Bela, Sakib Lović, 1953, martinarna, Stefan Marinčič, 1948, šamotarna, Dragan Markozič, 1953, livarna, Savo Mataruga, 1949, martinarna, Bosiljka Misimović, 1931, šamotarna, Slobodan Mladenović, 1950, martinarna, Ahmed Okanović, 1950, valjarna profilov, Ivan Ortar, 1939, OTK, Nenad Pečanac, 1953, plavž, Marjan Pečnik, 1949, strojno vzdrževanje, Blaže Pejčev, 1950, plavž, Karol Pintar, 1946, martinarna, Munib Pirič, 1953, plavž, Zdravko Poletan, 1952, hladna valjarna, Bogomir Prešern, 1954, valjarna profilov, Veselin Prlja, 1951, valjarna 2400, Muharem Ražić, 1950, martinarna, Franc Ribnikar, 1933, strojne delavnice, Rudolf Robić, 1940, strojno vzdrževanje, Janko Rukše, 1948, valjarna profilov, Terezija Rukše, 1946, elektro jeklarna, Ali Sadiku, 1944, plavž, Fehim Sarhatlić, 1952, elektro jeklarna, Slavko Savanović, 1950, transport, Mujaga Sefaragič, 1952, šamotarna, Andrej Skumavec, 1951, strojno vzdrževanje, Ivan Sović, 1943, žebeljarna, Mičo Stojanović, 1945, strojno vzdrževanje, Cvjetko Stokič, 1953, jeklovlek, Ismet Stranjac, 1953, valjarna Bela, Andrej Stres, 1952, martinarna, Stjepan Šlibar, 1936, valjarna Bela, Valentin Šorli, 1938, žičarna, Milan Teodorović, 1949, valjarna Bela, Stevan Todorović, 1964, hladna valjarna, Peter Torkar, 1935, martinarna, Ile Trutič, 1953, žebeljarna, Muharem Tukič, 1941, transport, Radomir Vulič, 1952, plavž, Anton Zupan, 1934, valjarna profilov, Milorad Zdrav, 1945, žičarna, Franc Žibrek, 1947, martinarna, Milka Hrvačanin, 1931, valjarna Bela.

Sodelavca pri peči v šamotarni

Mladi o sebi, svojih problemih, nalogah in perspektivah

Še enkrat: Zabava jeseniške mladine

V pretekli številki je bil objavljen sestavek »Zabava jeseniške mladine«. Odločil sem se, da tudi sam napišem svoje mnenje in nanizam nekaj misli o tem, popularnem problemu na Jesenicah.

Veliko nas mladih, je zaposlenih v Železarni. Trudimo se, da bi s svojim poklicem, ki smo si ga izbrali, nekaj dosegli. Še danes, ko je svet prepleten s tehniko, je delo nevarno. Zavedamo se tega in se trudimo, da bi kljub vsem zaprekam uspevali. Železarna nas potrebuje, ker ve, da bomo le mi z jekleno voljo premagali vse težave. Lahko rečem, da se bo na naših plečih krojila nadaljnja usoda Železarne.

Mladi si po trdem delu iščemo zabave. Najdemo jo v športu, glasbi, plesu in morda še kje. Tukaj pa se vsiljuje vprašanje, ali se sploh znamo zabavati. Zamislimo se in skušajmo najti odgovor.

Res je, da s starejšimi pogosto pridemo v konflikt, ker gledamo drugače na življenje, kakor so oni v mladih letih. Spreminjajo se časi, spreminja pa se tudi življenje mladega človeka. O zabavi na Jesenicah je bilo prelitega že dosti črnih. Najprej se bom ustavil pri mladinskem plesu, ki je bil vsako soboto in nedeljo, v delavskem domu pri Jeleni.

Ples je bil dobro obiskan. Prihajali so mladi tudi iz drugih krajev jeseniške občine. Včasih celo iz Radovljice in z Bleda. Igrali so Termi, eden najboljših ansamblov na Gorenjskem. Gostovali so tudi ansambli iz Ljubljane. Ples je organizirala občinska konferenca ZMS Jesenice.

Potem se je zgodilo tisto, kar ni nihče pričakoval. Ples so prepovedali. Mnogi med nami so se spraševali, kako se more zgoditi kaj takega. Pri tem so pozabili, kaj vse so počeli na plesu. Odveč je, da bi našteval vse nereda, ki so se dogajali. Pogosto so morali posredovati organi javne varnosti. Kaj so hoteli pokazati s tem naši vrstniki? (Odgovor prepuščam drugim, ker ga sam ne znam razvozljati.) Nereda so navadno delali tisti, ki ne vedo kakšno skrito moč ima alkohol. Nekateri so se celo namerno napili in potem razgrajali in uničevali družbeno lastnino.

Kaj pa mladinski klub? Imeli smo ga. Sedaj je že pol-drugo leto zaprt. Okoli njega so se širile vsemogoče govorice. Vzrok, da so klub zaprli, je preprost. V vodstvu niso mogli najti skupnih besed.

Sedaj na zidu gledališča Tone Čufar, sameva oglasna deska, na kateri piše MLADINSKI KLUB. Marsikaterga je že zapeljala, da je mislil, da klub še deluje. Deska je prepuščena zobu časa, ki jo je že načel.

Plesa ni, klub so zaprli in sedaj se lahko zabavamo na cesti. Poleg tega pa imamo na razpolago okrog trideset gostinskih lokalov, kjer točijo vsemogoče alkoholne pijače. Zakaj je alkohol tako priljubljen med nami? Morda zato, ker ob njem pozabimo vsakdanje skrbi in probleme. Zgodi se celo, da srečaš okajeno 15-letnico, v poznih večernih urah. Selimo se iz lokala v lokal in popivamo.

Poglavje zase so mladi iz drugih republik. Teh je na Jesenicah vedno več. Do njih čutimo nek odpor, in zato jih nočemo sprejeti v našo družbo. Toda zakaj? Tudi oni so mladi in imajo pravico do razvedrila. Poleg tega so pripravljeni življenju mladih v naši občini. Problem mladih iz drugih republik je načel Sakib Alijič in označil njihovo življenje na Jesenicah kot pustolovščino.

Pri tem lahko rečem, da je tudi življenje nas na Jesenicah nekakšna pustolovščina, ki se vleče v nedogled. Prav tako velja tudi za zabavo.

Od septembra dalje bo pri Jeleni spet mladinski ples. Vprašanje, koliko časa. Usoden je lahko le en pretep in spet se bomo znašli na cesti. JANKO RABIC

Mladi o sobotnem plesu

V soboto 4. septembra je bil pri Jeleni prvi mladinski ples v jesenskem obdobju. Zato sem zaprosil nekaj mladih da povedo svoje mnenje o mladinskem plesu in nasploh o zabavnem življenju mladih v naši občini.

Z. G. — delavka v obratu ISKRA na Blejski Dobravi: Kakšni so tvoji vtisi o prvem mladinskem plesu v jesenskem obdobju?

»Enakega mnenja, kot sem bila preje, sem tudi ob prvem plesu v jesenskem obdobju. Veliko razmišljam o tem ali smo mladi res tako malo vredni pozornosti v pogledu zabave in razvedrila. Da bi plesne večere bolj kulturno bilo potrebno še marsikaj, predvsem pa:

- utišati zvočne aparature,
- ob plesnih večerih manj ogrevati prostore in bolj zračiti,
- pijačo, odnosno steklenice ne bi smeli nositi v dvorano,
- dvorana bi morala biti bolj razsvetljena,
- lepše obnašanje in odnos vratarja, kateri pobira vstopnice.

Na prvem večeru pa so tudi že pokazali, da niso pozabili na »pretepe«.

Kako kot zaposleno dekle gledaš na vstopnino glede na to, da ples obiskujejo tudi učenci šol druge stopnje?

»Kot delavka si bom lahko privoščila od svojega osebnega dohodka 40 din na mesec za ples, seveda če mi bo všeč. Vstopnina za srednješolce pa je previsoka. Marsikdo ne bo hodil na malico ali pa si bo na drugačen način pridelal deset dinarjev za ples. Prav bi bilo da bi upoštevali, da je večina dijakov iz delavskih družin.«

Za nadaljnji razgovor sem poprosil L. M. — dijakinjo gimnazije:

Kaj bi po tvojem mnenju mladinska organizacija morala še narediti za pestrejšo kulturno življenje učencev šol druge stopnje v naši občini?

»Žaljeno bi bilo, da bi srednješolci imeli svoje plesne večere, kateri bi bili cenejši, s tem pa bi bili dostopni vsem dijakom. Pred plesom bi lahko organizirali plesne vaje, na katerih bi se naučili tako klasičnih plesov kot modernih ritmov. Med odmori pa bi se lahko večiko pomemili o svojih in šolskih problemih in se dogovarjali o akcijah, katere bi lahko kot dijaki organizirali na kulturnem in športnem področju za vse učence šol druge stopnje v naši občini. Za vse to pa nam bi bila potrebna primerna dvorana in pomoč društev in organizacij v naši občini.«

Kaj meniš o vstopnini za mladinski ples pri Jeleni?

»Bom zelo kratka, za srednješolce »previsoka«. Saj nas je večina, ki obiskujemo ples iz srednjih šol in iz delavskih družin. Nekaj mojih prijateljev je šlo med počitnicami delat, da bi si lahko kupile šolske učbenike, ki niso ravno poceni. To pa hkrati pomeni, da je ta mladinski ples zaradi visoke vstopnine marsikateremu dijaku nedostopen. S tem pa ni rečeno, da jim ni do plesa ali da se ne bi hoteli naučiti.«

M. T. — učenka GŠC na Bledu:

Ali bi bilo po tvojem mnenju pametno v plesne večere vključiti krajše kulturne zabavne programe?

»Mislim, da bi to bilo nesmiselno, saj bi ples potem izgubil svojo vrednost. Tako kot jaz tudi drugi niso plačali vstopnino za predavanje temveč za ples.«

Kakšne pijače bi po tvojem mnenju »lahko točili« v bližnjem bifeju?

»Mladim, ki prihajajo na mladinski ples, naj bi se točilo samo pivo in nealkoholne pijače. S tem bi bilo manj pretepev in drugih nevšečnosti. Tako kot v prometnih nesrečah, tudi pri pretepih botruje alkohol. Predvsem pa bi se morali držati predpisa, da se mladoletnim osebam ne smejo točiti alkoholne pijače.«

Ali meniš, da je dvorana primerna za mladinski ples?

»Dvorana za mladinski ples, ki pa je žal edina v občini, ne ustreza. Če bi imeli primerno dvorano za ples, bi bil obisk starejših in mlajših še večji.«

E. M. — študent:

Misliš, da imajo starejši napačno mnenje o mladinskem plesu na Jesenicah?

»Ne smemo zameriti staršem, ker mladi velikokrat pozabljamo kdo nam daje denar. S tem ne mislim reči, da imajo v vsakem pogledu prav. Časi se spreminjajo in starejši ljudje težje sledijo napredku pa tudi sodobnemu življenju mladih ljudi.«

Kaj bi bilo tebi ljubše: mladinski ples ali disko klub?

»Vsekakor je bolje imeti mladinski ples, le da mora biti na primernem kulturnem nivoju. Gledati pa bi morali, da bi dobili tudi primerno dvorano.«

I. H. — delavec v Železarni:

Kaj bi morala mladinska organizacija po tvojem še narediti za kulturno življenje mladih v naši občini?

»Na Javorniku in Koroški Beli imamo svoj kulturni dom, ki je vreden obhodovalja, vendar služi le za restavracijo in dvorana trikrat tedensko za kino predstave in le bolj poredko za kakšno dramsko predstavo. Prosim te če zapišeš tudi to, da nas je lahko vse skupaj na Javorniku in Koroški Beli sram, ob tako skromnem kulturnem programu za krajevni praznik. Ni pa to nič čudnega, saj tako kot mladinska organizacija tudi druge politične organizacije na terenu ne delajo. Sprašujem se, če je tudi po drugih krajevnih skupnostih tako. Zakaj plačujemo proizvajalci profesionalne sekretarje od mladine pa do ZK.«

Dore Erdeljec — organizator mladinskih plesov na Gorenjskem:

»Na prvem plesu, ki sem ga organiziral na Jesenicah, bi moral igrati ansambl FARAONI, prišlo pa je do ovire, ki se lahko vsakemu pripeti in upam, da bodo mladi to razumeli. V bodoče bo ples vsako soboto in bodo igrali samo kvalitetni ansambli. Vstopnina za ples bo deset dinarjev. Mislim da vstopnina ne bo velik problem. Upoštevati morate, da je dvorana zelo draga in da so tu še druge obveznosti — reditelji, blagajničarka, ZAMP in občinska taksa.«

Kaj pa meniš o udeležbi na plesu?

»Zelo velika in za tak navaj mladih, bi bila potrebna večja dvorana. Želel pa bi, da bi se v bifeju točilo samo nealkoholne pijače. Tako bi bilo veliko manj pretepev in mladi bi še rajši obiskovali mladinski ples.«

Tako govorijo mladi o mladinskem plesu. Želje in hotenja so velika. O tem pa bi morali razmišljati še drugi, predvsem pa tisti, ki so za to odgovorni. fl.

Seja predsedstva TK

V ponedeljek, 6. septembra je bila prva redna seja predsedstva v jesenski sezoni. Udeležba tokrat še ni bila povsem zadovoljiva, kajti prav v tem tednu imajo člani predsedstva neugoden turnus in so bili mnogi prav zaradi službe opravičeno odsotni.

Na seji so vzeli na znanje poročilo o delu društvene in športne komisije, medtem ko ideološka komisija in komisija za tehnično izpopolnjevanje v zadnjih treh mesecih zaradi objektivnih vzrokov nista delovali. Kot program za september in oktober si je športna komisija zadala nalogo za izvedbo tekmovanj v nogometu in minigolfu, medtem ko bodo podrobnejši program sprejeli na prvi seji. Podrobnega programa ni mogla posredovati tudi društvena komisija, ker ni imela seje, na kateri bi obravnavali akcijski program za jesenski del. Predsednik tovariš Ipa-vec je nato podal smernice dela, ki naj bi ga opravilo predsedstvo oziroma komisije. Predsedstvo bo ob pomoči ideološke komisije organiziralo razpravo o novem sistemu nagrajevanja ter o osnutkih ustavnih amandmajev SRS. Želja članov predsedstva je bila, da bi skupno z ZK in OO sindikata Železarni imeli redne mesečne informacijske debatne večere o tekočih zadevah podjetja, razgovor pa bi vodili najbolj odgovorni člani uprave podjetja. Ideološko komisijo so nadalje zadožili, da v jeseni pripravi gradivo za problematiko konferenco o »stanovanjski problematiki«, medtem ko je naloga športne komisije, da skupno z referentom za rekreacijo pripravi gradivo za konferenco na temo »Nujnost in koristi rekreacije«. Omenjena je še priprava za seminar obratnih mladinskih vodstev in čimprejšnja realizacija ankete, ki naj bi nujno zajela vsaj 20 odstotkov mladih v Železarni, kakor tudi izdaja navodil in informacij za sklice obratnih mladinskih aktivov. Predsednik TK ZM je povedal, da bo program dela obsežen in da bo nujna vestnost slehernega člana predsedstva. V kolikor bomo ugotovili, da dejavnost članov predsedstva ne ustreza, jim bo treba zamenjati. Predsedstvo je sprejelo na znanje tudi blagajniško poročilo in predlog za ureditev pisarne. Dogovor je bil, da bo naslednja seja predsedstva v ponedeljek, 13. septembra. I. M.

Samoupravni organi v preteklem tednu

6. seja odbora za dohodek in nagrajevanje

Predsednik odbora za dohodek in nagrajevanje je na 6. seji odbora, ki jo je sklical v sredo, 8. septembra 1971 predlagal za dnevni red pregled sklepov, obravnavanje oblikovanja in delitve osebnih dohodkov za avgust in analizo stroškov na podlagi finančnega rezultata v juliju.

Ob pregledu sklepov prejšnje seje odbora, so ugotovili, da nista realizirana sklepa pod točko 2. 1. in 6. 1. in da je treba o realizaciji teh sklepov poročati na naslednji seji. V tej razpravi so sprejeli tudi poročila direktorja za proizvodnjo in direktorja sektorja za ekonomiko o koristnosti pogodbenih del v železarni in sklenili, da mora biti za uvajanje pogodbenega dela neposredno odgovoren direktor sektorja, šefi delovnih enot pa morajo nadzirati izvajanje. Sprejeli so tudi pobudo, da se pri obravnavi novega sistema nagrajevanja vključi v razpravo o raznih dodatkih tudi pogodbenega dela.

Pri pregledu oblikovane mase osebnih dohodkov za avgust in delitvi te mase so poleg rednega izravnavanja in popravkov od 97 do 105 % sprejeli še naslednje sklepe:

Martinarni so priznali izplačilo do srednje meje, kar pa lahko popravijo še s koriščenjem 16.000 din za premije.

Jeklovleku so dovolili izplačilo 100 % mase osebnih dohodkov, čeprav so s tem znatno prekoračili zgornjo mejo, ker so v tem mesecu povečali produktivnost.

Hladni valjarni in žičarni priporočajo, da svoj rezultat popravijo z lastno rezervno, odobrili pa so, da se obrate ne obremenijo za osebne dohodke praktikantov oziroma delavcev na počitniškem delu.

Elektrodnemu oddelku so odobrili akontacijo v takšni višini, da bodo lahko izplačali osebne dohodke do srednje meje.

Vzdrževanju so priznali plačilo nadur in odobrili, da jih sredstva za osebne dohodke praktikantov ne obremenijo.

Upravnim službam in raz-

skovalnemu oddelku so priporočili naj rezultat popravijo z koriščenjem lastne rezerve.

Z upoštevanjem teh popravkov in priporočil ter s popravki, ki jih bodo sprejele komisije za nagrajevanje v delovnih enotah, pričakujejo povprečni osebni dohodek 1.600.— din, kljub veliki odsotnosti in nekaj manjši proizvodnji.

3. seja odbora za splošne zadeve

Na 3. seji odbora za splošne zadeve, ki jo je sklical predsednik Zdravko Črv v petek 3. septembra, so obravnavali poročila o izvršenih potovanjih v inozemstvo, poročila sekretarja o izvršenih službenih potovanjih v avgustu, odobrili so nekaj nadaljnjih službenih potovanj, sprejeli so navodilo o nošenju orožja v železarni, reševali so tekoče zadeve in pred tem še pregledali kako so izvršeni sklepi prejšnje seje.

V razpravi po teh vprašanjih so ugotovili, da so vsi sklepi prejšnje seje izvršeni, razen da tehnični direktor še ni podal poročila o koristnosti izvršenih službenih potovanj v inozemstvo za obdobje I. polletja. Ugotovili so, da so vsa službena potovanja uspešno zaključena, da se je število potovanj doma v minulnem mesecu gibalo v mejah

3. seja odbora za življenjske pogoje in rekreacijo

Predsednik odbora za življenjske pogoje in rekreacijo Janez Kavčič je sklical 3. sejo odbora v četrtek, 1. septembra 1971 in je za dnevni red predlagal le pregled sklepov zadnje seje odbora in reševanje vlog oziroma tekočih zadev.

Sklepi prejšnje seje so bili izvršeni, zato so poročilo o izvrševanju sklepov sprejeli na znanje brez pripomb. Vloge, ki so jih na seji reševali so se nanašale največ na izredno plačane dopuste športnikom letnih športov: nogometašem, balinarjem, plavalcem in planincem. Izredno plačane dopuste so odobrili le tistim športnikom, ki so ali bodo dopust potrebovali

za tekmovalne bodise v republiškem ali pa v zveznem merilu. Za gostovanja, prijateljska srečanja ali pa za treninge dopustov niso odobrili. Obravnavali so tudi vlogo smučarske zveze Jugoslavije za dodatno kvoto izredno plačanih dopustov za olimpijske kandidate. Ker je kvota izredno plačanih dopustov že močno izčrpana, so sklenili, da odobrijo povečanje kvote za 250 dni iz rezerve, s katero odbor razpolaga, za nadaljnjih 150 dni, kolikor smučarska zveza še potrebuje, pa bodo predložili delavskemu svetu železarne, da odobri še toliko dni dodatne kvote (k že odobreni 4000 dni).

Na tej seji so sprejeli tudi program dela odbora do konca leta 1971 in sicer bodo obravnavali:

v oktobru — pravilnik o urejanju stanovanjskih vprašanj delavcev železarne in malice v kantinah,

v novembru — obratno rekreacijo in rekreacijo v okviru združenega podjetja ter rekreacijo v samskih domovih,

v decembru pa počitniške domove.

Sestanki delovnih skupin

3. 9. — VALJARNA 2400 — PLEMELJ — PROGA — Obravnavali so vprašanje nadurnega dela. Predvideno je bilo, da naj bi njihova izmena v soboto 11. septembra obratovala, vendar so delavci nadurno delo odklonili iz naslednjih vzrokov: 42-urni delavnik je zagotovljen z zakonitimi predpisi. Vse leto primanjkuje vložka in za to nadurno delo ni potrebno. Tudi ob normalnem 42-urnem delavniku in ustreznemu vložku bi bil plan dosegljiv. Imajo velike količine odrezkov in je valjanje zelo zamudno. Z večjim številom nadur sami sebi zmanjšujejo procenke, saj v preteklem mesecu niso imeli niti enega procenta. In končno tudi bolovanje ob prostih sobotah ni plačano.

2. 9. — VALJARNA BELA — KNIFIC — ADJUSTA — STEKEL JAVORNIK — Na sestanku so razpravljali o reklamacijah pocinkane pločevine, ter o boljšem delu v pocinkovalnici in lužilnici. Spričo kvalitete pocinkane pločevine menijo, da bo ukrenjeno vse potrebno, da bi kvaliteto izboljšali. Zarjenje pločevine namenjene za pocinkanje v zadnjem času ni najbolje in ga bo treba izboljšati, če hočejo, da bo tudi luženje in pocinkanje kvalitetnejše. Lužilci vprašujejo zakaj se računajo norme za razne ožje in lažje formate do 25 kg. Prisotni opozarjajo na hladnejše dneve, saj se je v lužilnici stanje poslabšalo odkar valjarna 1300 ne obratuje. Precej pripomb so imeli zaradi strehe, ki močno pušča nad pocinkovalnico in lužilnico.

24. 8. — STROJNO VZDRŽEVANJE — CERKOVNIK — SV — HVŽ — Najprej so obravnavali spremembo določil statuta, ki se nanašajo na komercialni sektor. Bistvenih pripomb niso imeli. Zatem so obširneje govorili o problematiki skladišča, ki ni urejeno. O tej problematiki so že večkrat razpravljali na obratovodstvu HVŽ s pristojnimi službami ter v delavnici z delavci in vodji SV HVŽ. Toda rezultatov še ni. Skladiščnik spada k centralnemu skladišču, vendar vseeno opozarja na to, da mora biti v skladišču polnih osem ur na dopoldanski in popoldanski izmeni, če hočejo, da bo skladišče strojnih in elektro rezervnih delov urejeno. Problematiko skladišča nameravajo pismeno posredovati obratovodstvu HVŽ in obenem tudi svoje zahteve. Sodelavec Kenda je opozoril na vzdrževanje žerjavov. Vodji strojnega vzdrževanja so naročili, da zadevo uredi.

30. 8. — JAVORNIK I — UDIR — CISTILNICA — Najprej so prebrali zapisnik prejšnjega sestanka delovne skupine, nato pa poslušali informacijo obratovodstva o proizvodni problematiki za mesec julij. Pripomb ni bilo. Za tem so razpravljali še o tehnološki in delovni disciplini. Material je treba kvalitetno pregledati in obrusiti. Na postavljena vprašanja so prisotni prejeli odgovore.

30. 8. — JAVORNIK I — BRISAR — TEHTNICA — K informaciji obratovodstva pripomb niso imeli. Delovodja je opozoril skladiščnika na bolj vestno delo in sicer na obeh izmenah. Začetnih šarž ne smejo puščati, če so pripravljene za vložek. Gredice je treba zložiti na določen prostor in tudi kazenjava ob koncu izmene mora biti redno in vestno opravljena. Na popoldanski izmeni je treba poskrbeti za to, da bodo vsa morebitna izredna dela pismeno predložena tako, da bodo naslednji dan zjutraj lahko ukrepali. Pritožujejo se zaradi prenizkih osebnih dohodkov v primerjavi z življenjskimi stroški, ki so vsak dan večji.

28. 8. — JAVORNIK I — MARKELJ FRANC — LAHKA PROGA — Delovni skupini so posredovali rezultate dosežene v juliju: Obratovodja je kritično razpravljalo o pomanjkljivostih. Od kar je bila peč v remontu je precej črne površine, na škarjah pa ugotavljajo slabe reze oziroma nepravilno rezanje. Take pomanjkljivosti nastajajo tudi zaradi nepremišljenega dela in povečujejo proizvodne stroške. Če se bodo pomanjkljivosti tudi v prihodnje ponovile, bodo odgovorne klicali na zagovor. Obratovodja je posredoval tudi informacijo o delu komisije za nagrajevanje ter o samoupravnem sporazumu, ki je bil dokončno potrjen. Imeli so pripombe glede obratne problematike. Strinjali so se z ugotovitvijo, da je nekatere pomanjkljivosti možno odpraviti, precej kritičnih pripomb pa je bilo zaradi večjih cen in menijo, da bi se morali vzporedno povečati tudi osebni dohodki. Zaradi občutnega pomanjkanja delavcev naj kadrovski sektor uredi vse potrebno za izboljšanje stanja. Na vsa ostala vprašanja so dobili ustrezna pojasnila.

25. 8. — JAVORNIK I — ZUPAN — ADJUSTA — Prebrali so zapisnike zadnjih sestankov delovne skupine. Bistvenih pripomb k zapisnikom in informaciji obratovodstva niso imeli, razen zaradi doseganja planskih nalog, ki je v tem mesecu

ogroženo zaradi raznih napak na jeklu. Vodja delovne skupine je člane opozoril na točnost, vestnost in disciplino pri delu, da bi izboljšali rezultate in tudi osebne dohodke. Za tem je vodja delovne skupine obrazložil novi oziroma predlagani sistem nagrajevanja. Obstaja bojazen, da bi v primerih kjer delovodje ne bodo dovolj odločni lahko pride do podkupovanja in protekcije. Strinjali so se s predlogom, da bi morali pri tem upoštevati tudi mnenje delovne skupine.

1. 9. — JAVORNIK I — MEŽNARC — LAHKA PROGA — Najprej so članom delovne skupine posredovali dosežke v juliju, nato pa so kritično obravnavali delovno disciplino. Še posebej so omenjali primer dveh sodelavcev, ki sta 31. 8. bila zaposlena na popoldanski izmeni in v času, ki je bil odrejen za počitek odšla prek ograje v bife »Konjček«. Čim sta se vrnila sta bila od delovodje opozorjena in odstranjena z delovnega mesta. Za tem sta v umivalnici napravila še materialno škodo. To je groba kršitev delovne discipline ob enem pa to slabo vpliva na mlajše delavce in je za to treba kršitelje v takih primerih ostro kaznovati. Vedno znova ugotavljajo, da higijenski prostori niso urejeni. Obratovodstvo se sicer trudi in izdaja nakaznice za popravilo, žal pa so v kolektivu ljudje, ki ne pazijo na družbeno lastnino. Zanimaja jih, kako železarna regresira topli obrok, ker nekateri delavci bone za malico le malo uporabljajo.

27. 8. — PLAVZ — GOLBA — MEDJA — AGLOMERACIJA — Delavci z izplačilom osebnih dohodkov za mesec julij niso bili zadovoljni. Predlagajo, da se pri osebnih dohodkih obvezno upošteva tudi opravljeno število ur, kajti ni vseeno ali nekdo dela 184 ali 216 ur v mesecu. Uvede naj se poprečne osebnih dohodkov na opravljeno uro po obratih. K poročilu o proizvodnji niso imeli pripomb. S strani strojnega vzdrževanja je treba zmanjšati zastoje na aglomeraciji. Ob koncu sestanka so omenjali izlet za kolektiv aglomeracije, ki naj bi ga izvedli 11. in 12. septembra.

24. 8. — MARTINARNA — ROZIČ — PEČI — Strinjali so se s predlogi, ki so bili obravnavani na sestanku delovodij. Govorili so o varčevanju z materialom. Skrbeti je treba za pravilno regulacijo pri pečeh in zametavanje ban, kakor tudi za čiščenje vozov in pravilno vzdrževanje prehodov. Tudi vlagalci in žerjavovodje lahko veliko pripomorejo k zmanjšanju poškodb. Težave imajo tudi z novosprejetimi delavci, ki se pogosto meniajo in je za to njihova priložnost otežena. Večjih bolovanj v poletnih mesecih zaradi poškodb niso imeli.

Srednjeročni načrt razvoja in črna

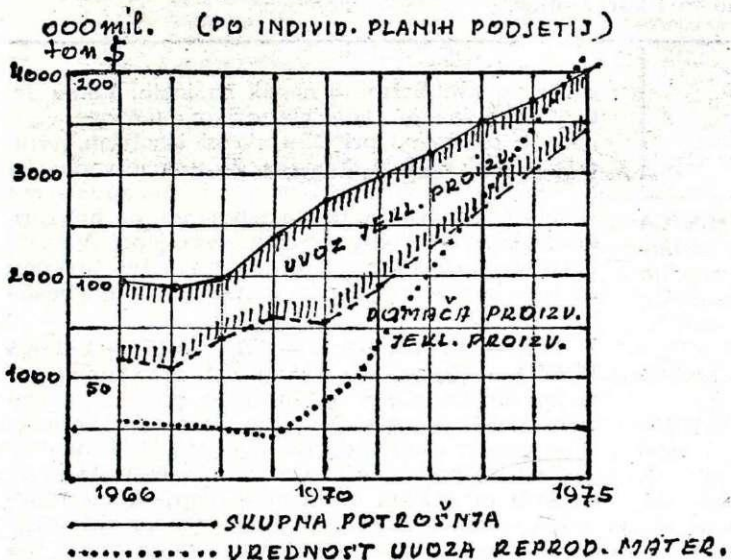
V teku je izdelava družbenega plana razvoja od leta 1971 do 1975. V okviru obdelave osnovne proizvodne orientacije gospodarstva oziroma industrije, se odražajo tudi smeri razvoja črne metalurgije, njene materialno-proizvodne bilance in ekonomsko-finančni problemi. Pri tem predstavlja težavo to, da se je z dosedanjim ekonomsko politiko v panogi nabralo dovolj problemov, katere bo težko prebroditi v krajšem obdobju. To pa delno zaradi velikega zaostajanja zmogljivosti za potrebami tržišča, delno pa zaradi neizoblikovanih metod za usmerjanje razvojne politike v smeri preudarnosti, preračunanosti in smotrnosti s stališča širše družbene skupnosti.

Časovni trenutek, v katerem je potrebno sprejeti nekatere korenite odločitve, je obelježen z družbenimi gibanji, ki ne pogojujejo vedno racionalne rešitve za industrijske panoge, ki imajo infrastrukturni značaj.

Teritorialna neskladnost potrošniških centrov jekla s surovinskimi izvori za delo metalurških kapacitet, kakor tudi poudarjena težnja regionalno-družbenih skupnosti za maksimiranje proizvodnje na svojih področjih, otežkočajo oblikovanje racionalne razvojne poti, tem bolj, ker so razpoložljivi izvori sredstev za investicije omejeni. Se ne

razčlenjen sistem razširjene reprodukcije oziroma potencialna možnost intervencij širše družbene skupnosti v gradnji teh objektov, spodbuja posamezna podjetja, da v okviru svojih programov optimalizacije zmogljivosti, programirajo svojo maksimalno razširitev. Posebno v novih družbenih dogajanjih se javljajo težnje občutljivega usmerjanja proizvodnje jekla v nadaljno predelavo prek novih predelovalnih zmogljivosti na lastnem terenu. To v določenem smislu moti sodobna načela organizacije proizvodnje na osnovi specializacije.

GIBANJE PORABE, PROIZVODNJE IN UVOZA JEKLENIH PROIZV. TER VREDNOST UVOZA REPROD. MATER. ZA ČRNO METAL.

Takšna situacija je obremenjena še z nerešenimi vprašanji preteklega obdobja, med katerimi zavzemajo posebno mesto velik obseg neaktiviranih vlaganj in nizka reproduktivna sposobnost železarn. Vse to vpliva na to, da se v razvojnem pogledu porajajo še nova nesorazmerja, ki bodo večstransko negativno delovala, še posebno pa na plačilno bilanco države.

V obdelavi osnov za dolgoročno politiko razvoja črne metalurgije (izdelala posebna komisija ZIS maja 1970), kakor tudi v gradivni izdelavi namenov definiranja politike za srednjeročni razvoj, so poudarili kot nesporna neka načela na katerih bi bilo potrebno razvijati to panogo pri nas. V prvi vrsti potrebo po razvoju kapacitet do obsega, ki bi omogočil, da se pomemben del potrošnje pokriva s proizvodnjo iz domačih kapacitet

(okrog 70% skupne potrošnje); potem razvijanje kapacitet na osnovi maksimalnega koriščenja domače dobre surovinske osnove, dviganje zmogljivosti na osnovi sodobnih teženj in gibanj v svetu, kakor tudi v pogledu tehnologije, ekonomike in organizacije proizvodnje in na koncu potrebo prioritete razumne optimalizacije obstoječih kapacitet, da bi se popolneje izkoristila že izvršena izdajanja iz nacionalnega dohodka.

Medtem ni še doseženo krepko usklajevanje na teh osnovah tako, da obstoji nevarnost, da bo nadaljni razvoj nekih zmogljivosti odstopal od teh načel.

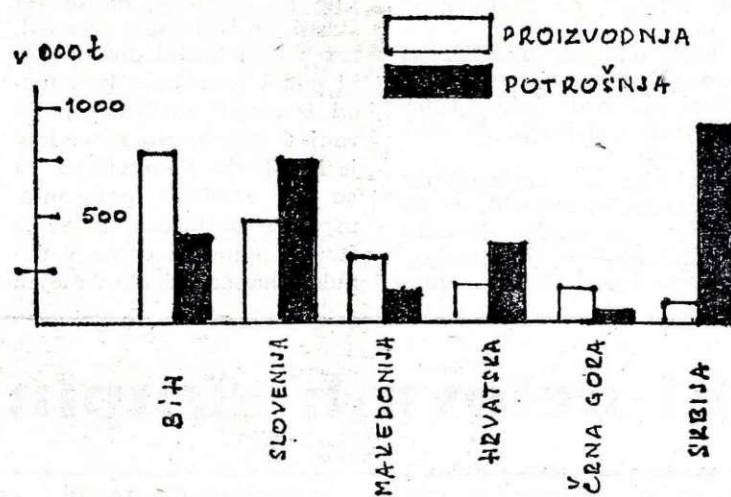
Na prvem mestu je potrebno navesti zaostajanje skupne proizvodnje jekla za potrebami tržišča. V obdobju pred reformo (1961–1965) je uvoz jeklenih proizvodov znašal okrog 32% skupne potrošnje jekla. Ta odvisnost

od uvoza se je v obdobju 1966 do 1970 še povečala, pri občutno višjem nivoju potrošnje jekla, na 35,4% od skupne potrošnje (v posameznih letih se je povečala celo na 40%). V obdobju 1966–1970 je uvoženo za okoli milijardo dolarjev. Samo v letu 1970 smo za uvoz jekla izdali okrog 210 milijonov dolarjev.

Za naslednje petletno obdobje se bo po načrtovanju proizvajalcev odvisnost od uvoza zmanjšala. Po njihovih individualnih načrtih, so ocenjene možnosti proizvodnje jekla leta 1975 pri naraslih zahtevah tržišča tako, da bo potrebno uvoziti skupaj okrog 500.000 ton jeklenih izdelkov,

kar bi odvisnost od uvoza zmanjšalo na okrog 12 odstotkov skupne potrošnje jekla. Medtem je taka ocena proizvajalcev o oskrbovanju tržišča z jeklenimi proizvodi pogojena z ugodnim razreševanjem nekaterih obstoječih problemov kakor so: zagotovitev pomembnih investicijskih vlaganj za predvideno izgradnjo kapacitet (investicijska vlaganja se predvidevajo v višini 9900 milij. din); popolno izkoriščanje zgrajenih valjavnosti zmogljivosti na osnovi uvoza večjih količin polizdelkov; razreševanje ekonomskega položaja železarn prek pogojev gospodarjenja in drugo.

REGIONALNI RAZPored PROIZVODNJE IN POTROŠNJE JEKLENIH PROIZVODOV - 1969

Ocenjujoč sedanjost realno situacijo, z vrsto še nerešenih ključnih problemov iz področja te panoge, take ocene o sposobnostih proizvodnje v letu 1975 izgledajo optimistične. Očitno je, da bo leto 1971 še preteklo v iskanju rešitev in odgovorov, tako, da je težko verjeti, da bodo preostala tri leta dovolj za izgradnjo in utekanje kapacitet s katerimi naj bi se leta 1975 podvojila današnja proizvodnja. Na drugi strani pa če ne bo dosežena proizvodnja in pričakovanim obsegu, lahko nekatere dejavnosti kovinsko predelovalne industrije zapadejo v neugoden položaj v pogledu oskrbovanja z reproduktivnim materialom, oziroma v pogledu odvisnosti od uvoza.

Osnovno vprašanje pred družbeno skupnostjo je, kako najbolj racionalno zagotoviti pričakovano potrošnjo za tržišče in kakšna mora biti udeležba domače proizvodnje jekla pri oskrbovanju tržišča. Neobstojanje izgrajenih metod in form organizacijske narave v pogledu usmerjanja razvoja, kakor tudi odsotnost trdnega družbenega dogovarjanja otežkočajo situacijo in podaljšujejo potrebne odločitve. Toda spontani tokovi na tem področju, poudarjeni z različnimi interesi zainteresiranih še povečujejo neusklajenost v izgradnji, ki se je začela že z

opuščanjem čvrstega planiranja. Že sedaj je vsem jasno, da so vplivi tržne konkurence izven nadzora širše družbene skupnosti. Potem ni potrebno, da družbi prepustimo izgradnjo ogromnih industrijskih kapacitet, ki bodo veljale več milijard dinarjev, največkrat brez vpliva znanstvenih institutov, katere bodo zavarovale sodobne postavke v tehnologiji, ekonomiki in organizaciji poslovanja. Medtem v ustvarjenih pogojih novih družbenih gibanj, nastaja resen problem obvladovanja neodvisnih teženj različnih vidikov; tendenc razdrobljenosti, razkosanosti in različnih vrst primitivističnih gledanj na razvoj, ki se prikriva za teorijami za katerih zanikanje ni vedno ugodna klima.

Za ilustracijo problema navajam nekatere nausklajenosti v sedanjem razvoju, do katerih so pripeljali spontani tokovi. Tako pri dejstvu, da ozko grlo predstavljajo nezadostna sredstva za izgradnjo, neaktivirana sredstva v podjetjih črne metalurgije, ne glede na razloge, ki to izzivajo, že občutno presegajo sedanjost vrednost osnovnih sredstev (sredstva v izgradnji znašajo v letu 1969 5013 milijonov din, sedanja vrednost osnovnih sredstev 3226 milijonov din). Za tako ekonomsko neučinkovitost obstoja več razlogov, vendar pa

je osnovni ta, da se začenja izgradnja brez zagotovljenih sredstev in zadostnega občutka za ekonomske posledice takih ukrepov. Razpoložljiva sredstva se ne usmerjajo v kar najhitrejša zaključevanja najnujnejših faz proizvodnje, da bi se kar najhitreje zagotovila odredjena proizvodnja, temveč v nove investicijske prijeme, s katerimi se že naprej določa maksimalen razvoj posameznih objektov, ne glede na to ali se bo lahko in kako vključil v nova gibanja na tržišču, ali kakšen vpliv bo imel na plačilno bilanco države.

Osnovna materialna bilanca in proizvodnja gibanja, ki izhajajo iz individualnih načrtov podjetij, kažejo prav tako na odstopanje od že osvojenih principov o izgradnji črne metalurgije pri nas. Namreč ob dejstvu, da razpolagamo s potrebno surovinsko bazo za zagotovitev proizvodnje osem milijonov ton jekla skozi obdobje prek 30 let, uvoz kovinskega vložka in polizdelkov dobiva zaskrbljujoče razmere. Za proizvodnjo okrog 4,2 milijona ton jeklenih proizvodov, uvoz železa v raznih vidikih (brez rude) znaša okrog 1,8 milijonov ton ali okrog 43% proizvodnje jeklenih izdelkov.

Kakšni so razlogi za tako orientacijo podjetij? Na prvem mestu, zamujanje v izgradnji primarnih faz proizvodnje (surovo železo, surovo jeklo) in potem orientacija na elektrojeklo železarn, ki ne razpolagajo z lastnih surovim železom.

Zaskrbljujoče postaja tudi zaostajanje proizvodnje surovega železa in s tem v zvezi tudi zakasnevanje v pripravi železovih rud. Že več let proizvodnja surovega železa stoji na okrog 1,1 do 1,2 milijona ton. Razloge je potrebno iskati v dejstvu, da se je do črne metalurgije vodila neustrezna politika v pogledu primarne razporeditve, ki ni stimulirala razvoja metalurških faz proizvodnje. Če pa so se nove kapacitete razvijale, so bile to valjavske in splošno predelovalne, ki so se naslanjale na uvoz železa.

Delež elektrojekla v skupni proizvodnji jekla se danes na svetu giblje okrog 14%. Elektrojeklo forsirajo visoko industrializirane dežele, ki razpolagajo z velikimi količinami starega železa. Medtem ko delež elektrojekla v skupni proizvodnji pri nas dosega 22%, kar občutno presega proporcije s katerimi so računali pri izdelavi osnov za dolgoročni razvoj črne metalurgije, ko se je računalo, da se s tem postopkom v prvi vrsti zagotavlja jeklo za kakovostna jekla (7–10% skupne proizvodnje), oziroma, da se koristi razpoložljivo staro železo.

Postavlja se vprašanje, kako se bo zaključila ta ekspanzija elektrojekla, ker se, ka-

metalurgija

kor izgleda, izgradnja ne bo zadržala na obstoječih obsegih. Po vsem sodeč nezadostno koriščenje izgrajenih kapacitet, bodo na osnovi bilance starega železa in možnosti za nakup, opredeljevali tudi koriščenje električnih peči (staro železo se lahko kupuje samo v deželah s konvertibilno valuto).

Najgloblji problem v naši črni metalurgiji predstavlja koks oziroma premog za koksiranje, ki ga nimamo doma in ki ga moramo v celoti uvažati. Tako situacijo mora spremljati vrsta ukrepov izračunanih na varčevanje in zniževanje specifične potrošnje koks oziroma njegov nadomestek. To pa zato, ker premog za koksiranje postaja vse večji problem v pogledu nakupa za osiguranje dela koksarn in z druge strani, ker je koks udeležen z okrog 40% v ceni surovega železa. Razen tega smo mi po potrošnji koks v ozadju tabele med evropskimi deželami proizvajalkami jekla. Poprečje svetovne potrošnje koks na tono surovega železa je znašalo 1969. leta 610 kg, medtem, ko je pri nas znašala poraba 770 kg. Ocenjujejo, da bo specifična poraba koks v svetu do leta 1975 padla na okrog 550 kg, pri nas pa po dosedanjih izglelih računamo s potrošnjo koks leta 1975 okrog 690 kg na tono surovega železa. To je precej visoka poraba, ki bo pomembno obremenjevala stroške proizvodnje surovega železa (samo na tej osnovi bodo stroški proizvodnje surovega železa v odnosu

na svetovno proizvodnjo večji za 6,5 do 7 dolarjev na tono). Poraba koks pa je istočasno pokazatelj sodobnosti tehnologije v odnosnih fazah proizvodnega procesa (priprava vsipa, velikost agregatov in podobno). Velika specifična poraba koks je značilna za zaostajanje ekstraktivnega dela kapacitet v črni metalurgiji.

Kako bi bilo treba reševati vprašanje koks pri nas? S stalno skrbjo za zmanjšanje specifične porabe in z nadomestkom kjerkoli bi bilo to tehnološko mogoče. V naših pogojih to pomeni forsiranje izgradnje velikih talilniških agregatov, ki zaostajajo (Zenica, Smederevo); potem kar največ je mogoče uvajati razne inovacije na obstoječih agregatih za proizvodnjo surovega železa, ki vodijo k zmanjševanju porabe koks in posebno zamenjavi koks z rjavim premogom ali polkoksom tam seveda kjer je to tehnološko opravičeno. Posebno bi bilo potrebno še naprej delati na osvajanju lignitske tehnologije in spremljati uspehe na področju direktne redukcije, tako da bi se pravočasno uporabila ta spoznanja.

Problem nabave premoga za koksiranje zahteva zagotovitev bolj stabilnih tokov priliva z dolgoročnimi aranžmaji. To ne more biti samo skrb koksarn in železarn, ki ga uporabljajo, temveč veliko širšega kroga zainteresiranih gospodarskih in drugih dejavnikov.

Tudi financiranje predvidenih kapacitet do leta 1975

predstavlja problem. O tem ne bomo pisali v tem razmišljanju ne zaradi tega, ker se računa, da se bodo lahko dobile rešitve, temveč zato, ker racionalno vlaganje v razvoj novih kapacitet zahteva predhodno razrešitev drugih vprašanj: kje so meje razumnega optimiziranja obstoječih kapacitet; katerim agregatom in objektom je v naših pogojih potrebno dati prioriteto; kako preprečiti tehnično-tehnološko orientacijo, ki bi lahko predstavljala problem z gledišča plačilne bilance in podobno. Dogovor o nekaterih od teh vprašanj bi lahko vplival tudi na obseg potrebnih vlaganj do leta 1975.

Kakor se vidi so problemi, ki stojijo pred podjetji črne metalurgije v prihodnjem srednjeročnem obdobju zelo številni in zahtevajo organizirani napor družbe za njihovo razrešitev.

Nabrani problemi na eni

strani in na drugi strani potrebe po forsiranem razvoju kapacitet zaradi zadovoljevanja naraščajočih potreb po jeklu na tržišču, postavljajo kot nujnost racionalizacije črne metalurgije na osnovi tehnično-tehnološkega napredka v svetu in sodobnih ekonomskih postavk. Razen tega, je za tako delovanje in usmeritev potrebno imeti ustrezni koncept racionalizacije ne samo v okviru proizvodnje, temveč tudi organizacije, investicij, nabave surovin in drugega, pri čemer mora biti težnja na tem, da se proizvodni stroški franko kupec zmanjšajo na minimum. To zahteva optimizacijo vseh proizvodnih pogojev v okviru danega sistema. Težko pa bo to uresničiti v življenju brez povezovanja velikih proizvodnih kapacitet v povezan industrijski kompleks. Po vsem tem sodeč bo uresničevanje v praksi racionalizacije

širšega obsega težko izvedljivo brez izdelave modela razvoja črne metalurgije v celoti, pri čemer bi se obstoječe kapacitete s svojimi razumnimi plani optimalizacije vključili v ustrezní model. Razumljivo je, da izdelava takega modela in ustrezne mere racionalizacije ne bi mogle spremeniti zgodovine razdrobljenosti obstoječih podjetij. Kako bi industrija jekla ostala važen element industrializacije države in njenega gospodarskega razvoja, bi bilo potrebno v pogledu razreševanja poslovanja te panoge, posvetiti čim preje polno pozornost, ker bi se v nasprotnem, neustrezne rešitve lahko večstransko negativno odražale v gospodarstvu države.

Mileva Stefanovič, višji svetnik v zveznem zavodu za gospodarsko planiranje — ČELIK, časopis ZJZ št. 32, avgust 1971

Zaradi mehanizacije pri transportiranju raznega materiala znotraj železarne, so pri DE transport pred kratkim dobili tovornjak-samonakladalec. To je tovorni avtomobil znamke TAM 6500, ki s pomočjo hidravličnih valjev in vzvodov, lahko bi rekli tudi rok, dviga poln zaboj, ga prepelje na odlagališče, kjer ga prekučne ter nato praznega odpelje na določeno mesto.

Zmago Šmitek

Sprehod skozi kovaški muzej v Kropi

Začetki Kovaškega muzeja v Kropi segajo v leto 1937, ko je tedanji ravnatelj Plamena Joža Gašperšič priporočil naj vaščani zbirajo in ohranjajo stare predmete. Vojna je sicer zavrla prizadevanje za ustanovitev zbirke, po osvoboditvi pa se je delo na tem področju nadaljevalo. Poldrugo leto je trajalo zbiranje gradiva, pripravljanje prostorov in urejevanje vigenjca Vice s sodelovanjem in pomočjo Tehniškega muzeja Slovenije. Muzej je bil slovesno odprt 29. junija 1952. Zbirka je bila v začetku skromna in se je ozko omejevala na domače železarstvo. Pozneje pa je moralo nujno priti do vključitve še drugih predmetov materialne kulture, ker je bilo le tako mogoče prikazati celotno zaokroženo sliko življenja v stari Kropi in tudi njeni okolici. Zbirka je s tem precej povečana in je danes razstavljena v petih prostorih.

V prvi sobi so razstavljeni vzorci železove rude z različnih predelov Jelovice. Za žilami te rude so rili rudarji. Rudar ni kopal vedno stoječ na trdnih tleh, ampak je zabil v ilovico ali skalno razpoko navzkriž dve kratki poleni ter nanju stopil, tako, da se je s hrbtom opiral ob steno jame. Izkopano rudo in ilovico so z lesenimi vedri in vrvmi vlačili iz jam. Vedra so dvigali z velikimi vitli. Takih veder so našli precej v opuščeni rudni jamah in so zdaj razstavljena v muzeju poleg starega rudarskega orodja. Rudo so stalili v najstarejši dobi visoko na obronkih Jelovice v tako imenovanih »vetrnihih pečeh«. Sledovi teh peči so danes že zbrisani. Kasneje, ko so se talilnice pomaknile v doline, so vozili rudo po pobočjih na lesenih saneh

»vlačugah«. Tak dolinski plavž je leta 1953 odkrita Slovenska peč v Dnu nad Kropo. Leta 1442 so na prostoru današnje tovarne Plamen zgradili še drugo Slovensko peč, sredi 15. stol. pa so začele delati prve ročne delavnice — vigenjci. Na načrtu Kroke, ki ga hranijo v muzeju, je vrisanih sedem fužin in osemnajst vigenjcev. Pod to karto stoji model »zgornje fužine« kakršna je bila ob koncu obratovanja leta 1880. Produkt fužin so bile železne palice »cajnik« iz katerih so v vigenjcih kovali žblje.

S fužinarstvom in kovaštvom so se vezale še različne druge obrti. Od teh sta bili najpomembnejši oglarstvo in izdelovanje mehov. Delovanje kovaških mehov prikazuje obiskovalcem muzeja posebna maketa, ob njej pa je postavljenih nekaj tipov mehov, kakršne je izdeloval v začetku našega stoletja Andrej Zupan iz Kroke.

Trgovina z ogljem je začela propadati že med obema vojnama, po drugi svetovni vojni pa je popolnoma prenehala. Med zadnjimi oglarji iz teh krajev so še Polde Kordež iz Jamnika, Polde Kozjek z Dobrave in Peter Pogačnik iz Kroke.

Kopo so zažgali ob žbljarskem dnevu pred kakimi desetimi leti. V muzeju hranijo staro oglarsko orodje, ob njem pa model lesene oglarjeve bajte, skladišča za oglje »kolpern« in način postavljanja in kuhanja kope. Bajta je bila krita s smrekovim lubjem, stene pa so bile iz hlodovih polovic. Sredi bajte je stalo ognjišče iz kamnov in na njem poleno z zarezi — »panhober«, kamor so vtikali ročaj ponve, da je stala nad ognjem. Ob ognjišču sta bila dva pograda, narejena iz listja,

slame ali praproti za koparja in njegovega pomočnika. Hrana oglarjev je bila preprosta: največkrat so bili to koruzni žganci, včasih pa tudi krompir in ješprenj. V muzeju je tudi oglarska »lempa« za vodo, ki je ponavadi stala v oglarski bajti pred durmi.

V naslednjih dveh manjših sobah je prikazano na eni strani delo v vigenjcih in fužinah in na drugi strani dosežki moderne industrializacije. Razstavljene so izdelki tovarn Iskra Lipnica, Okovje Kamna gorica, Plamen Kropa in podjetje UKO Kropa.

Kako trdo delo je bilo ročno kovanje žbljev kažejo toporišča kladiv v katera so se vtisnili prsti žbljarjev. Toporišča so se izrabila že v pol leta. Poleg kladiv so razstavljene še razne vrste klešč in lesena »taška«, ki je varovala trebuh pri udarcih z velikim kladivom.

Notranjost vigenjca prikazuje fotografije in risbe ter maketa, na njej pa portret Daniela Šolarja, zadnjega Kroparja, ki še kuje v vigenjcu. Poleg ognjišča in kotla za vroče cinkanje žbljev, je stara lesena brusilnica za poliranje žbljev. Slike na steni kažejo, da so nekdanji Kroparji trgovali s svetom. Žblje so tovorili v lesenih sodčkih »bariglah« s konji vse do Trsta in Gorice ter dalje proti Vidmu in Benetkam. Ko so tovarniki odhajali čez hrib, jim je v slovo pel navček, saj je bila pot dolga in nevarna — zlasti še, ko so se vračali proti domu z denarjem in polnimi mehovi vina. Da bi se obranili tatov, so bili oboroženi s kratkimi meči, ki so bili včasih skriti v potnih palicah. Za tovorjenje lesenih sodčkov so rabili posebna sedla. Edini primerek takega sedla hrani danes jeseniški tehnični muzej, najden pa je bil na Dobravi pri Kropi.

Nadaljevanje prihodnjič

Beg — rešitelj življenja

Lepo poletno jutro je bilo in sonce je sijalo skozi zamrežena okna jetnišnice. Da, zunaj na svobodi je res lepo, toda tukaj v tem temnem in zato hlen prostoru živiš iz dneva v dan sam med štirimi črnimi stenami. Tako raz-

mišlja mlada, komaj dvajset let stara partizanka Ana — o svobodi in o rojstni vasi na Dolenjskem, ki je že toliko časa ni videla.

Hodila je po stezici z drobnim pismom, skritim med lasmi. Ponos ji je sijal iz

Včeraj, 9. septembra, je preteklo 29 let, ko je na Lipniški planini na Jelovici padel narodni heroj Joža Gregorčič-Gorenjč

Borci pripovedujejo

oči, ko je tako tiho hodila in razmišljala o nalogi, ki so ji jo dali. Na vsak rahel šum v drevju se je zganila in oprezala. Kamen se ji je odvalil od srca, ko je videla, da šeleste le zeleni listi na drevju. Razmišljala je o svobodi, ko sta prednjo stopila iz grmovja dva Nemca. Noge so ji od strahu odvevale in postala je blede kot sneg, ko je zaslišala vreščec in strašen »Halt!«. Tedaj se je spomnila listka, ki ga je imela v laseh in obšla jo je strašna misel: kaj če ga dobijo? Previdno si je iz las vzela komandantovo sporočilo in ga spustila na tla. Skoraj neopazno je stopila nanj in ga pomešala z zemljo in peskom. Komaj se je znebila sporočila, že sta jo pograbila Nemca, ki sta posumila v to, kaj bi se tako mlado dekle samo sprehajalo tako daleč od vasi. Pripeljala sta jo pred nemškega komandanta, ki je najprej zlepa hotel kaj izvedeti od nje. Ker je dekle molčalo, so jo začeli mučiti in pretepati. Kasneje v jetnišnici so ji povedali, da je obsojena na smrt. Tako je sedaj mlado in junaško dekle gledalo skozi zamreženo okno v daljavo in razmišljala o bližajoči se smrti. Strašno je tako mlad umreti — toda ona se ni bala, vedela

je, da bo dala svoje življenje za svobodo. Vedela je tudi to, da ne bo edina, ki bo naslednjega dne umrla.

Napočil je tisti dan, ki je izbrisal življenja mnogim mladim ljudem. Se zadnjič se je Ana ozrla proti jetnišnici, potem pa so jo z drugimi odgnali na dvorišče. Ko se je zazrla v Nemce, ki so s puškami čakali na žrtve, se je zamislila: »Saj morda tile ne bi streljali v nas, če ne bi bili prisiljeni.« Ana je bila v prvi skupini. Nemci so že namerili puške, tedaj pa je skočila čez nizko obzidje, ob katerem so stali in se spustila v tek. Kroglice so sikale mimo glave, ko je bežala. Tedaj jo je zadela nemška krogla — ranjena je bežala še do prve hiše, kajti več ni imela moči. Ljudje so se bali, vendar so jo skrili na podstrežje. Komaj je gospo-

dinja stopila čez prag kuhinje, že so Nemci privihrali v hišo in začeli preiskavo. Stanovalec je ledenela kri po žilah, z grozo in strahom v očeh so gledali odhajajoče Nemce, ki so odhajali, ne da bi kaj našli. Potem so ji vsak dan nosili hrano in ji obvezovali rano na nogi. Čez teden dni je ozdravela. Naložili so na voz seno in vanj položili Ano, ki se je s solzami ljubezni in spoštovanja v očeh poslavljala od dobrih ljudi. Gospodar je z vozom odrdral iz vasi. Ob gozdu je ustavil in odložil Ano ter se se odpeljal dalje, da ne bi kdo kaj posumil. Ana se je vrnila v svojo četo, kjer so že vsi mislili da je padla. Hkrati je odšla svobodni naproti, ki si jo je ona, kot vsi drugi, tako silno želeli. Ljubica Kumer, 7.b osn. šola Zirovnica

Tu je padel Vojko Školaris...

Dan se je nagibal k večeru in na planino se je že spustil mrak. Že se je v daljavi na nebu zasvetila drobna zvezdica, ki je privabljala še druge. Ugasnil je rdeči sij zahajajočega sonca. Le tanka

sled škrlatne zarje je še lebdela nad Jelovico, ki pa je izginjala za temnim pregrinjalom noči.

Proti planinski koči pod vznožjem Stola pa sta se premikali dve senci. Previdno

sta se bližala. V bližini koče je v suhi gošči slišal šuš. Toda in se muje kr

Ja nist o. Od V ma ju n vači ner se slučaj pirojako Je zen ter so se nat proi škalanini, bilred panna. Brja i moka so ud po Neev. Pa prarata, to pom Vaninski. Ne, prip jejpartiz paja in moka ni solTo je obm pa nisvideli privali skga kot se epričal sol so z hla na sta tadv nina pojr nite vesta

temci s sva nači telartizan Ins, prip kaj naj ujeVedeli vna in so poajo. Naj je sva dne

ANTON
BLAŽEJ

Ponoči v dežju na Komno

Četudi je bilo že sredi meseca marca, je ležalo snega še meter debelo. Z juga je močno vršel topel veter in napovedoval slabo vreme. Padle so prve kaplje. Bilo je ob osmih zvečer in temno kot v rogu. Iz planinske koče »Savica« v Bohinju se je odpravljalo deset planincev s smučmi na Komno. Name-

nili so se, da ostanejo ves teden v hribih, da bi presmučali ali prehodili, kar bi bilo pač bolj pripravno, Komno in njeno okolico. Obremenjeni so bili z dvajset kilogramov težkimi oprtniki. Nočna hoja po snegu in v dežju, s slonovo težo na hrbtu ni preveč mikala. Začel se je prikrit upor. Vodja

skupine in podjetnejši so trmasto vztrajali pri načrtu in tudi zmagali, kar pa so pozneje obžalovali. Prižgali so luči, zadeli na ramena težke oprtnike in smuči in kolona se je odpravila v strmino. Hodili so v gosjem redu po serpentinah, ki so jih zgradili leta 1914 ruski vojni ujetniki. Teža na hrbtu

je neusmiljeno pritiskala k tlom in sneg se je vdiral. Slabotnejši in neutrujeni so kmalu začeli zaostajati. Iz skupine sta kmalu nastali dve. Pozneje, nekako sredi pota sta od prve gruča zaostala zopet dva. Prvi so prišli srečno v treh urah v koč pod Bogatinom. Zaostala planinca, ki sta bila brez luči,

sta v temi zašla in tavalala po globokem snegu nad prepadi v bližini koče, ki je zaradi teme nista opazila. Prekopicanje v globoki sneg in kobacanje iz njega jima je izčrpalo moči in jima je bilo že vseeno, četudi počakata jutro v snegu. Prva skupina je bila že dobro uro v koči in ker ju ni bilo za njimi, je vodjo začelo skrbeti. Sel ju je iskat in z vpitjem doklical ter je spravil v koč.

Zadnja skupina, kateri sem pripadal, je hodila zelo počasi. Ves čas je vztrajno deževalo, čim više smo se dvigali, tem hujše je lilo. Kljub vetrovkam smo bili kmalu premočeni do kože. Neprijeten je občutek, ko prvič začutiš mokroto v čevlju, ko začne teči voda za vrat in kaplja od trebuha in ko se premočena srajca in vetrovka prilepita na prsa in hrbet ter se mokre hlače oprije-majo kolen. Toda tega se sčasoma navadiš in dokler se telo giblje, ni nevarnosti, da bi mokra obleka škodovala zdravju. Če pa samo krajši čas miruješ, ti mrzla voda posrka vso toploto iz telesa in kmalu te zazebe, da se

traj od n nadi. Dva omvala. popolnjen pet kor poti. Sol praplanin: napotpež je nehoma potal zm see neu. Noso se leniše gl neoprtnik temagnil, Pramo je no da se ga ončno hu strmi sm. Prilez kije razsa mo in n Tri smo a ter je hiti. Ho nati, a sr prodniko. Pooburner zasila luč klj občutk var leden sto zaspal. M prižig: netoma za najo je si neč v žark hip smo ve

sta se bližali temni senc
zga. Večkrat sta obstali
in sluhnil v poletni mrak,
ki je ves tresel v sopari
in su čričkov, če bi mo
goč slišala kak nenaden
šum. Toda bilo ni nič, le tu
in se je slišalo zateglo
maje krav.

Na nista bili skriti vsem
oče. Od Valvasorjevega do
ma ju neprestano zasledo
valči nemškega oficirja, ki
se slučajno z majhno sku
pino jakov mudil tam.

Ke zemljo prekrila trda
tema se Nemci odpravili
na proti koči v žirovni
škianini, proti kateri sta
bilo pred nočjo odšla dva
pana.

Pirja in njegovega po
moka so zbudili iz spanja
uda po vratih in kriki
Neev. Pastir je moral od
prebrata, dasi je vedel, da
to pomeni nič dobrega.
V minsko izbo so vdrl
Neev, pripravljeni, da ubi
jeje partizana. Toda poleg
pasa in preplašenega po
moka ni bilo nikogar v
soho je Nemce razjezilo,
oben pa prestrašilo, ker
nisideli partizanov in so
priovali strele iz kakega
skiga koticčka. Toda ko so
se pričali, da so sami v
so so začeli svojo jezo
hla na pastirjih, čeprav
sta tadva prepričevala, da
nima pojma o banditih in
nite vesta kdo so ti ljudje.

Nemci se niso odvrnili od
svoa načrta. Ubiti so ho
tel partizana za vsako ceno.
In, pripravljeni so past, v
ka naj bi se partizana
ube. Vedeli so, da se bosta
vrt in so sklenili, da jih
potajo.

Kaj je zjutraj rahla
sveba dneva osvetlila Stol,

sta se partizana že bližala
koči, ne vedoč, da sta obso
jena na smrt. Zrak je bil
jutranje miren in tih, vsa na
rava je še spala.

Komaj sta se koči pribli
žala na kakih petdeset kora
kov in ko sta že ujela v nos
prijeten vonj toplih žgancev,
ju je obdal čuden občutek, ki
ga doslej še nista občutila.
Nagonsko sta se zavalila na
tla in ravno tedaj so iz oken
koče zadrdrali rafali. Parti
zana sta planila pokonci in
jo ucvrla po bregu navzdol,
vedoč, da je to njuna edina
rešitev. Srečno sta pritekla
do prvih grmičev v obrobju
gozda. Ali tam se je eden od
njiju zgrudil. Tedaj so iz
koče vdrl Nemci, ponosni,
da so zadeli bandita in veseli,
da niso čakali zaman vso
noč. Partizan je bil ranjen,
vendar živ. Krogla ga je za
dela v koleno. Splazil se je
v grmce, je misleč, da bo
tako ostal skrit nemškim
očem. A Nemcem ni ostal
skrit, odkrili so ga in po
kratkem mučenju ubili, saj
se jim je zdelo škoda truda
za bandita, da bi ga vlačili
v dolino.

Od tega je minilo že mno
go let. Grmovje je že pre
raslo sledove boja partizana
s smrtjo. Le skala z napisom,
da je tam padel Vojko Ško
laris, priča o tem. Vse se je
spremenilo, le sonce še vedno
sije, kot je sijalo tisti dan,
ko je med grmovjem ležal
mrtev fant, kamniti Stol pa
še vedno ponosno zre v doli
no pod sabo. Življenje pa
krije iz krvi premnogih naših
ljudi, ki so v njegovem na
ročju našli svoj večni mir.

Zdenko Režek, 8. a
osn. šola Žirovnica

tre od mraza kot vejica
na li. Dva sva čedalje bolj
omvala. Pljuča so bila
prepolnjena in na vsakih
pet korakov sva morala
poiti. Sotrpini so bili res
praplaninski tovariši in so
napotprežljivo čakali. Dež
je nehoma lil, oprtnik je
postal zmeraj težji, sneg
se neizmisljeno vdiral.
Nose se pogrezale do ko
leni še globje v sneg. Su
neoprtnika, ki se je pri
temagnil, je dodajal svoje.
Primo je bilo treba izvleči
noga da se ni vdrla še dru
ga. Ončno smo prešli naj
hul strmimo in nataknil
smo. Prilezli smo iz gozda.
Kje razsajal vihar s silno
mo in nam ugasnil luč.
Tru smo se in jo prižgali,
a er je bil močnejši in
hitel. Hoteli smo v temi
napa a smo sledove naših
prednikov takoj zgrešili.
Po lurnem trudu nam je
zasla luč. Medtem sem
kljub občutku, da sem vko
var leden oklep, dvakrat
stopaspal.

Mo prižiganjem luči se je
nemoma zasvetilo in daleč
naog je silno zažarelo vso
nebo v žarki svetlobi. Prvi
hip smo vedeli razlage. Sele

čez nekaj časa je zagodrnjal
nad Pršivcem, vladarjem Bo
hinjskega jezera, grom in
spoznali smo, da se je v
ozračju sprostila elektrika.
Silno počasi smo napredova
li, veter je neusmiljeno bril,
dež se je spremenil v majh
na ledena zrnca, ki so kakor
bodice zbadala v obraz. Spra
ševali smo se, kje je koča,
koliko časa bomo še hodili,
a nobeden ni vedel odgovora.
Dospeli smo na vrh Komne,
pot se je položila. Bližala se
nam je luč, zaslišali smo
klice tovarišev, ki so nas pri
šli iskati. Kmalu smo stali
pred kočo. Bili smo tako
utrujeni, da so nam morali
odvezati smuči. V koči so
nam postregli s čajem. Teknil
mi je kot še nikdar prej,
toda že v naslednjem trenut
ku sem vsega izbruhnil —
telo je bilo do smrti utruje
no in ga ni preneslo. Ura je
kazala dve po polnoči, hodili
smo torej celih šest ur. Nik
dar ne bom pozabil te straš
ne hoje v gore!

Kot plačilo za lahkomišeln
o in predrzno turo sem na sre
čo dobil le prehlad ledvic in
zelo osivlele lase, ki so pa po
nekaj tednih dobili zopet svo
jo prvotno barvo nazaj.

»Oče, nikdar!«
»Ne ženi se tako, Klemen!« se je obrnil oče k
sinu, potegnil stol izza mize in sedel.

»Sedi, Klemen, pa se domeniva!«
Klemen začuden gleda očeta pa sede. Prav na
kraj, kakor bi vsak trenutek hotel šiniti kvišku.

»Nisem ti dejal ničesar, Klemen, dasi sem že
davno vedel, morda preden ti sam, kako je z Lizo.
Lahko veš tudi, zakaj ti nisem dejal. Se vedno sem
bil prepričan, da zmagam in vzameš ti Micko, ki bi
mi bila po volji.«

Klemen se je hotel dvigniti.

»Ne zvihray takoj, poslušaj! Misliš, čemu vendar
Micko! Ali vedi: ni na Vršanovini tako kakor misliš!
Priženiti moraš zemljo, da zaokrožimo na eni strani,
pa na drugi nekaj odprodamo. Liza nima denarja,
še manj zemlje. Na naši zemlji pa je dolg.«

Oče pomolči, fant zastrmi vanj.

»Ne budali vame! Dolg je, verjemi.«

»Saj so gozdi!«

»Ne posekam niti veje! Nikdar! Vršan ne bo pro
dajal gozdov. Ko bi pa ti priženil Srečnikovo, bi bilo
krito vse, in zemljiške bukve bi izbrisali.«

»Ali, oče, saj re more biti toliko, da bi bilo bese
de vredno!«

»Kolikor je, je sramota za Vršanovino! Ali, ni to
glavno. Zato ne silim več za Micko. Bomo že zmogli,
če krepko poprimoš.«

»Ne smem, oče! Ne morem razumeti! Čemu ne bi
smel Lize!«

»Sin, daj, ubogaj očeta vsaj toliko! Počakaj! Po
zabiš in drugače boš mislil, kadar boš starejši.«

»Oče, ne morem!«

»Klemen, zdaj je na meni vrsta: glej jaz te pro
sim, odnehaj od dekleta!«

»Oče, dejal sem, ne morem! In da bi otroka pu
stil?«

»Moraš!«

Slavko Savinšek

Grče

(12)

»Ne morem!«

»Potem naj gre, kamor hoče!«

Utihihla sta, strmela drug mimo drugega. Oba
tipajoča in iskajoča drug drugemu v dušo, da bi za
ono ujela, kar bi najbolj prišlo. In je prvi našel
Klemen:

»Oče, po zlu bo! Za vse! Najbolj za Vršanovino,
ki ne bo več nosila Vršanovega imena.«

»Klemen!«

Sin se mu ni odzval.

Klemen je začuden pogledal očeta, ki se je sklo
nil naprej in sklenil roke kakor k prošnji.

»Klemen, oče sem tvoj, imej usmiljenje z mano!«

»Ne poznaš rane v srcu, ki peče že toliko let,
Klemen! Še nedavno si mi sponesel, ker sem se tepel
za Lizino mater. Vidiš!«

Težko je govoril Vršan, beseda skoro ni hotela
iz ust. Sin je vprašujoče gledal očeta, ki je tiho,
komaj slišno nadaljeval:

»Kri sem točil zanjo, napol obnorel sem, kakor
zdaj ti za Lizo, pa me ni marala! Belcjana je vzela.
Bolelo je, se razbolelo do norosti, pa se ni moglo
umiriti nikoli. Od tedaj je vedno črv v srcu, ki
gloje noč in dan...«

Prenehal je za hip, pa pristavil:

»In Liza je kakor mati takrat!«

Utihihnil je, si šel z roko čez oči in se oddehnil,
kakor bi bil iztisčal nekaj težkega iz sebe. Nagnil
se je k sinu:

»Zdaj veš, zdaj razumeš, Klemen! Ne morem!«

Ko sin ni odvrnil besede, je še enkrat zatrdil:

»Ne morem! — Odnehaj ti, Klemen!«

Proseče je dvignil pogled v sina, ki je še vedno
molčal. Oče je čakal, čakal dolgo. Potem je spet
tiho, skoro boječe poprosil:

»Klemen!«

Klemen si je z roko zastrl oči; bil je bled in šele
čez dolgo je odgovoril:

»Tudi jaz ne morem, oče! Zadnjo besedo sem
dejal.«

Stopil je po izbi, ker se ni upal pogledati očetu
v obraz, kakor da ga je strah njegovega trpljenja.
Stala sta vsak v drugem kotu in molčala. V njunih
dušah pa se je skoro slišno trgalo.

Prvi je pretrgal molk Klemen, ki je stopil k
očetu:

»Tedaj res ne odnehate, oče?« je vprašal temno
in mu z vso dušo pogledal v lice:

Stari se je okrenil.

»Dajte, oče, zadnjič recite, ali dovolite ali ne?«
Vršan je molčal.

»Recite?«

»Ničesar ni dejal.

»Da ali ne?«

»Ne!« se je utrgalo kratko in kakor presekano iz
starega in ves je vzdrgetal.

Klemen se je zagnal v duri. Stari nakrat za njim
in ga je potegnil nazaj:

»Še premisli, Klemen! Še je čas!«

»Ni!«

Kakor bi mu dušo pil, je zapičil stari oči v sina
in mokro je bleščalo v njih:

»Ne hodi, Klemen!«

»Odnehajte!«

Tedaj je stari Vršan popustil sina in omahnil
k mizi ter se sesedel na stol. Brezizrazno je zijal
v duri, ki so se za sinom zaprle. Kakor da se je nekaj
utrgalo v Vršanu in padlo nekam globoko, globoko,
v brezdanjo globočino, tako mu je bilo. Ni videl
dneva okrog sebe, ni slišal korakov v veži.

Vstopila je Mana. Ko je videla očeta kot ga ni
še nikoli, je urno stopila k njemu:

»Oče, kaj vam je?«

Ni ji odgovoril; ozrl se je vanjo, kakor da jo
prvikrat vidi v svojem življenju. In je buljil topo
v njo, da jo je postalo strah njegovih oči ter mu je
plaho umeknila pogled. Ustavila se je za njim in
prisluhnila v njegovo ječanje, ki je žvižgalo iz prsi,
kakor da se v gori trga plaz.

Dolgo sta bila tako, ko se je Vršan dvignil in
opotekal po hiši do vrat. Tu je obstal in zrl v les
pred seboj. In je videl: pekel, ki mu je sina požrl
in ga je on, Vršan, oče, pahnul vanj. Potegnil je vra
ta k sebi in klecal za hišo v travnik. Mana je zrla
za njim, gledala bele lase, ki so mu frfotali v vetru,
in se čudila ukrivljeni postavi, pred uro še toliko
močni in ponosni in krepki kakor petdesetletnega
moža. Ni doumela. Stari pa je zavil za kozolec in
izgubil v globel.

Teden dni se je boril, Klemen z očetom in grun
tom sam v sebi. Kakor da se je odprl pekel in sesul
vanj vso svojo divjo grozoto, se vihralo in žvižgalo.
rezalo in trgalo, divjalo in se vzpenjalo v njem.
Podnevi je blodil okoli kakor da je tema in ne vidi
koraka pred seboj, ponoči je z žgočimi očmi gledal
in kakor ob belem dnevu videval pred seboj prikaz
ni, žive in strašne, da ga je bilo groza pred njimi.

Prve dni je begal okoli kakor brez zavesti. Vse
je plesalo pred njim in se v grozničavem vrtincu
vrtelo, da ga je omotica pehala v krogu sem in tja.
Ni razpoznal ne ljudi ne živine, ne stvari ne časa,
ničesar. Ni ga bilo h kosilu ne k večerji; od česa
je živel, ni vedel nihče. Sam se ni niti domislil vse
ga tega. Ni čutil žeje, še manj lakoto. Celo za delo
je prijel, ali vršil vse kakor v snu, kot stroj. Kadar
je prijel, se je zagnal kot da dela za tri, za štiri.
Hlapca sta mu delo trgala iz rok v slutnji, da se
v njem nekaj godi, pred čemer so se jima ježili
lase, dasi nista vedela, kaj naj bi bilo.

Edino, kar ga je vzdramilo, je bila misel na Lizo
in otroka. Pod večer, ko so se splazile sence iz Sred
njega vrha in Vršča po gmajni doli v rove in seno
žeti, ko so se črički oglasili in tajno zaskovikale
sove in skovirji nad Vršanovino, se je priplazil ne
nadoma od nekod, se utrgal izza skednja ali hleva
in stopil proti Belcjanovim. Tara je sedel na klop
pod tepko in prisluhnil v hišo. In če je zavekalo
novorojenče, se je zdrznil, se dvignil, opotekel se
par korakov proti hiši, pa spet omahnil nazaj in se
zgrudil na klop. Navadno je Belcjanova mati stopila
v mraku vsak hip na prag in pogledala na klop pod
tepko. Ko je videla sedeti sključeno Klemenovo
postavo na njej, je stopila čez par stopnic in dalje
proti drevesu ter prisledla k samotnemu. In vsak
večer je pričela enako:

»Liza te pozdravlja.«

Takrat je zagorelo iz fantovih oči. In ker ni vpra
šal dalje, ampak samo žgoče bleščeče se oči upiral
v Belcjanko, je nadaljevala, kakor da mu v duši
bere vprašanja:

»Bolje ji gre; še par dni, pa bo morda vstala in
boš mogel govoriti z njo. Rada bi te že videla in ti
dete pokazala.«

Tedaj je vnovič, še huje ko prvič, zagorelo iz
fantovih oči. In mati je vedela, kaj so vprašale.

»Nisem mislila, da si bo fant tako hitro opo
moglo. Kar vidno se krepi in raste.«

Zazidalni načrt centra Jesenic

Na poletnem premoru so bile v preteklih dneh v naši občini dve seji družbenopolitičnih organizacij. V ponedeljek, 6. septembra, je bila tudi seja sveta za urbanizem, gradnje, komunne zadeve, krajevne skupnosti in stanovanjske zadeve pri skupščini občine Jesenice. Razpravljali so predvsem o nekaterih zazidalnih načrtih.

Najprej sta dipl. inž. arh. Radovan Jemc in Milan Jerala obrazložila spremenjen zazidalni načrt dela centra Jesenic, ki so ga izdelali sodelavci Zavoda za urbanizem Ljed.

Na področju ob cesti maršala Tita od sekcije za vzdrževanje prog do poslovno-stanovanjske stavbe, v kateri sta prodajalni Slovenija sport in Borovo, je sedaj šest hiš, ki so dotrajane in nefunkcionalne. Avtorji zazidalnega načrta zato predlagajo porušitev vsega razen stavbe Milice, GKB Kranj in trafopostaje. Na tako pridobljenem prostoru v velikosti 0,98 ha pa naj bi zgradili poslovno-stanovanjski-trgovski center, ki ga prikazuje tudi fotografija makete. (za lažje razumevanje je treba povedati, da je cesta maršala Tita na mestu kjer je napis »Jesenice Center«, stavba v ospredju z belimi ploščami pa sta preurejeni stavbi milice in banke).

Spremenjeni načrt dosti bolj kot pa prvotni načrt uresničuje željo po čimvečjih trgovskih lokalih, katerim je namenjen ves pritlični del zahodni strani centra. Na Jesenicah je še potreba po nekaterih specializiranih manjših trgovinah, kot je zlatarna, prodajalna krzna in usnjene galanterije, knjigarna, elektro trgovina, boutique, frizerski salon in podobno. Na omenjenem prostoru načrtovalci predvidevajo tudi dve stanovanjski stolpnici z trinajstimi etažami, v katerih bi bilo skupaj 130 dvo, tro in štirisobnih stanovanj. Tudi na prostoru stolpnice bi bile v pritličju trgovine, v prvem nadstropju, pa tako kot v ostalem delu poslovni prostori. V objektu na vzhodnem delu je v pritličju in v nadstropju predvidena samopostrežna restavracija, s skupno 526 sedeži ter možnostjo

ureditve pokrite terase, s čimer bi se število sedežev povečalo še za 100.

Posebnost načrta je vsaj za Jesenice v tem, da sta funkcionalno urejeni obe etaži kleti. V prvi kleti z dovozom in odvozom so predvideni parkirni prostori tudi za občasne obiskovalce, poleg tega pa so v kleti predvideni tudi skladišni prostori in pa prostori za nekatere servisne delavnice. Načrtovalci so predvidevali, tudi prostor za disko klub ali nočno zabavišče in pa javne sanitarije. V drugi kleti je predvidenih 138 garaž in pa kletne shrambe za stanovanja. V severnem delu centra je možno za ureditev zelenih površin in otroških igrišč, sicer pa naj bi bil celotni center tudi hortikulturno urejen. Na vprašanja člana sveta je bilo pojasnjeno, da je mogoče urediti tudi otroški vrtec. Člani sveta in ostali niso imeli drugih bistvenih pripomb in vprašanj, opozorili so le na to, da naj upravni organi skupščine občine čimprej razmislijo tudi o ureditvi avtobusne postaje v središču Jesenic, kar naj bi bilo vsekar v bližini železniške postaje. Zazidalni načrt bo 30 dni razgrnjen v avli skupščine občine, v tem času pa bodo občani lahko dali tudi svoje pripombe. Po besedah navzočih bi bilo mogoče celotni center urediti v naslednjih štirih ali petih letih.

V nadaljevanju seje so nato razpravljali o zazidalnih načrtih štirih stanovanjskih con na vzhodnem delu Kranjske gore (Log), kjer bi bilo mogoče zgraditi 49 družinskih hiš (vrstnih, atrijskih in samostojnih) ter tri sedemnadstropne stolpnice s skupno 96 stanovanji. Tudi s tem zazidalnim načrtom so se navzoči strinjali, menili so le, da je potrebno dobiti soglas-

je še podjetja za urejanje hodnikov, saj Pišnica še vedno ni urejena, nadalje soglasja Elektro podjetja Kranj PTT in vodovoda Jesenice.

Na seji so še potrdili izdajo odločbe, po kateri bi bila rekonstrukcija ceste od Potok do Jesenic v javnem interesu in tako dopustna tudi razlastitev zemljišč, potrebnih za razširitev cestišča. Prav tako so menili, da je tudi ureditev smučišč ob novi žilnici v Podkorenu v javnem interesu.

V pripisu naj omenimo, da je bila prejšnji tork tudi seja Sveta za družbeni plan in finance pri Skupščini občine na kateri so govorili predvsem o zemljiških zadevah. Člani sveta so soglašali, da se odda zemljišče na Zgornjem Plavžu za zgraditev carinskih skladišč, prav tako so odstopili zemljišče za internatom metalurške industrijske šole, kjer naj bi SGP Gorica zgradila dva stanovanjska stolpca. Poleg nekaterih prošelj posameznikov za zemljišča, kjer naj bi gradili stanovanjske ali počitniške hišice so člani sveta potrdili tudi predlog samoupravnega sporazuma o nadomestilih osebnih dohodkov za odbornike, poslance in voljene ter imenovane funkcionarje.

Sklepi in dogovori predsedstva konference SZDL

Na zadnji skupni seji predsedstva občinske konference SZDL in članov politične volilne komisije pri občinski konferenci SZDL Jesenice, ki je bila 7. septembra, so za možne kandidate za nadomestne volitve v zbor narodov zvezne ljudske skupščine evidentirali Jožeta Božiča, Majdo Gaspari in Marjana Rožiča.

Dogovorili so se, da bodo do konca septembra organizirali predvsem po krajevnih

Na Koroški Beli imajo novo motorno brizgalno

Gasilsko društvo na Koroški Beli bo drugo leto praznovalo 75-letnico ustanovitve. Dejavnost gasilskega društva je bila zlasti med obema vojnama in v prvih povojnih letih zelo živahna. Pred desetimi leti so začeli z gradnjo novega gasilskega doma, saj je bil prejšnji leseni dom močno dotrajan. Tik pred drugo svetovno vojno so nabavili prvo motorno brizgalno, ki je več kot trideset let služila svojemu namenu. Sedaj je tudi že dotrajana, zato je upravni odbor društva

organiziral zbiralno akcijo za nakup nove močnejše motorne brizgalne. Akcijo so tako kot mnoge prejšnje z razumevanjem podprli vaščani na Koroški Beli, občinski gasilski sklad ter nekatere organizacije in društva. Nova motorna brizgalna pomeni za gasilsko društvo Koroška Bela veliko pridobitev in bodo člani društva tako še bolj pripravljeni za akcijo v primeru požara na območju Koroške Bele. Prvi preizkus nove motorne brizgalne name-ravajo opraviti v bližnji prihodnosti.

Na Javorniku so praznovali

V petek in soboto so na Javorniku praznovali krajevni praznik. V delavskem domu je bila odprta razstava petih talcev, ki jo je pripravila komisija za zgodovino pri krajevnem odboru ZZB NOV. Na otvoritvi je o pomenu razstave ter o obletnici streljanja talcev na Koroški Beli spregovoril predsednik krajevnega odbora ZZB NOV France Treven. Član dramske

ga odseka Svobode Javornik Franci Tušar pa je recitiral Septembrske elegije Mihe Klinarja.

Na osmih panojih je bilo razstavljeno slikovno gradivo o petih talcih, v posebni vitrini pa nekaj eksponatov, ki so jih ohranili njihovi svojci. Na razstavnem prostoru je bila tudi maketa parka talcev ki naj bi ga uredili na bivšem pokopališču na Koroški Beli. Osnutek za park talcev je izdelal arhitekt Gregor Velepec, maketo pa Jože Bedič. Skulptura, ki predstavlja pet talcev je delo akademskega slikarja Jaka Torkarja.

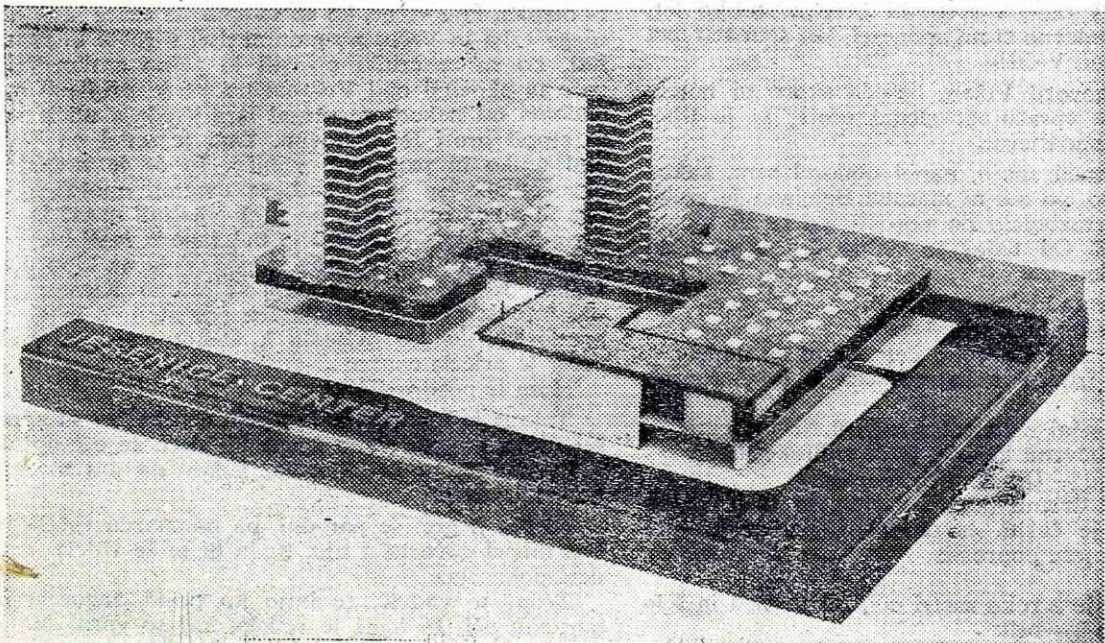
Ze v prvih dveh dneh si je razstavo ogledalo okrog 150 obiskovalcev.

Po otvoritvi razstave je bila v dvorani delavskega doma slavnostna seja družbenopolitičnih organizacij. Seje se je udeležilo okrog 100 povabljenih gostov, o dogodkih med narodnoosvobodilno borbo in razvoju v povojnih letih je spregovoril predsednik krajevnega odbora SZDL Jaka Svetina. Za tem so učenici osnovne šole in recitatorji dramskega odseka Svobode Javornik izvedli kratek kulturni program. Ob koncu proslave so nekaj točk izvedli tudi člani TVD Partizan.

Na sam praznik, v soboto 4. septembra, je bil v delavskem domu najprej šahovski dvoboj med šahisti Jesenic in Javornika, nato pa pred osnovno šolo koncert pihalnega orkestra Jeseniških železarjev. Sledila je spominska svečanost na grobovih talcev. Zbranim občanem je spregovoril predsednik krajevnega odbora ZZB NOV France Treven, recitatorji pa so izvedli kratek kulturni program.

Z obiskom razstave, slavnostne seje ter spominske svečanosti smo lahko zadovoljni, vseeno pa smo pogrešili prosvetne delavce in delovno inteligenco, saj so bili le redki izmed teh, ki so se v petek in soboto spomnili dogodkov, ki so se odvijali na Javorniku v prvih dneh septembra 1941 in se oddolžili spominu petih talcev in žrtev iz NOB.

B.

Maketa zazidalnega načrta od stavbe podjetja za vzdrževanje prog do stanovanjske poslovne stavbe v kateri je Kompas

Ali res želimo, da pride do epidemije?

Veliko je bilo že napisanega o snagi v naseljih, vendar kljub temu ostaja vse pri starem. Vendar se kupi smeti in odpadnega materiala vztrajno kopičijo na raznih krajih, kamor prav nič ne spadajo in zelo kvarijo izgled naselja. Odpadke občani odlagajo kakor, da bi bila na teh mestih odrejena odlagališča za smeti in druge odpadke.

Žarišč te nesnage je že kar precej. V našem naselju največ ob obrežju reke Save in v zadnjem času so se kupi smeti pojavili tudi pod kamnolomom. Precej velik kup je nastal nekaj metrov ob desni strani mostu v novi podvoz. Drugi nastaja na desni strani Hermanovega mostu, tretji, malo nižje pod ježom in potem na več mestih ob Cesti 1. maja. Ob žičnici odlagajo smeti celo s kamioni. Ista slika se kaže tudi pod kamnolomom. Tako je naše naselje ob Savi postalo javno smetišče, ki nam prav gotovo ne dela časti. Razumljivo, da poleg nekulturnega izgleda ti kupi nesnage povzročajo tudi neznošen smrad. Stanovalci barak na Cesti 1. maja, številka 1 in 2 so se že pritožili, da odložena nesnaga pod mostom povzroča smrad in prosijo, naj se temu naredi konec.

Toda, občani, povejte, kako narediti konec odlaganja smeti na mestih, ki zato niso odrejena? Ko je krajevna skupnost pred časom opozorila stanovalce in jih prosila, naj to ne počenjajo, to niso upoštevali, pač pa se odlaganje nadaljuje, kakor

da je to pravica, katere ni moč kratiti nikomur.

Papirja in kartona je res danes izredno veliko. Vse se zavija v papir in je kartonirano. Toda z malo truda in pozornosti bi lahko to doma sežgali ali nekje zbirali in oddajali DINOSU. Surovin za papir in karton nam celo primanjkuje. Ostale odpadke bi morali pa odlagati v ustrezne jame. Konzervne škatle bi ravno tako lahko zbirali in oddajali DINOSU.

Vsa snaga in čistoča naselja je odvisna od nas samih. Če se bomo tega zavedali in upoštevali ta nasvet, bo izgled naselja lepši in čistejši. Mi pa bomo obvarovani pred epidemijo, ki prav lahko nastane, saj so žarišča nesnage prav v samem naselju.

Samo malo več čuta odgovornosti in kulture in higiene in lepota naselja bo ohranjena. V nasprotnem primeru bomo sami nosili posledice, ki pa so laho zelo hude in neprijetne.

Če bodo občani kljub dobronamernim opozorilom s tem nadaljevali, bomo morali drugače ukrepati oziroma sprejeti ustrezne ukrepe. KS Podmežaklja

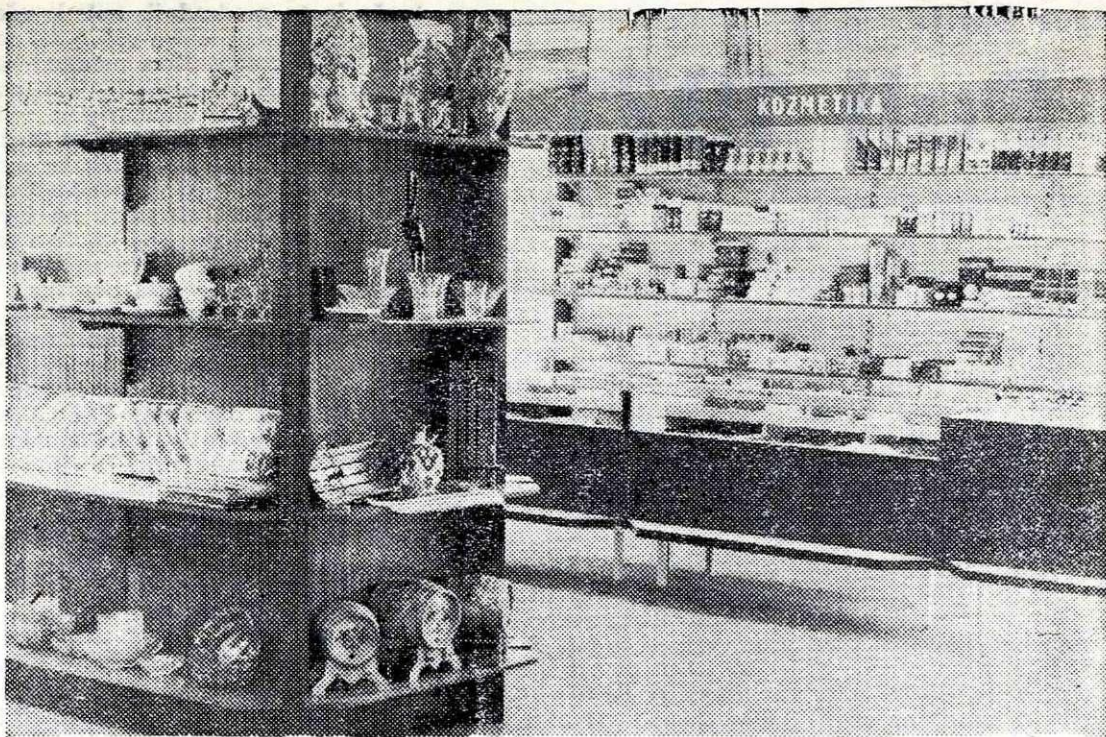
Klic v sili radia Ljubljana

Radio Ljubljana je že pred nekaj leti uvedel posebno rubriko »Klic v sili«, namenjeno nujnim obvestilom za primere ko človeka ali skupino ljudi ni mogoče obvestiti drugače kot s klicem po radiu. Ker bo naše bralce zanimal namen oddaje in postopek za oddajo naročila, posredujemo v zvezi s tem kratko informacijo povzeto po obvestilu, ki ga je Železarni poslala Radiotelevizija Ljubljana.

Klic v sili objavljajo v nujnih primerih ob smrti ali hujših boleznih v družini, ko je treba poiskati sorodnika, ki je na potovanju, delovnim organizacijam in drugim pa je na voljo za nujne primere, ko je treba zaradi elementarnih in drugih nesreč sklicati reševalno ekipo ali drugo delovno skupino, pa za redni postopek naročila obvestila ni časa. Klice v sili objavlja radio Ljubljana brezplačno.

V takšnih primerih se lahko prizadeti obrne neposredno na dežurnega urednika radijskega govornega programa ali pa na vodjo turnusa v uredništvu poročil. Na voljo so direktne telefonske številke 313-326 (uredništvo poročil), 316-476 (dopisništvo), 317-921 (uredništvo radijskega dnevnika) in hišna telefonska centrala 311-922, kjer prosite interno telefonsko številko 304 ali 338.

Radio Ljubljana sodeluje s klici v sili tudi z drugimi jugoslovanskimi in evropskimi radijskimi postajami, ki imajo podobne oddaje, sodeluje pa tudi z avtomobilskimi klubi evropskih držav in z Avto-moto zvezo Slovenije, ki imajo službo nujnih obvestil.

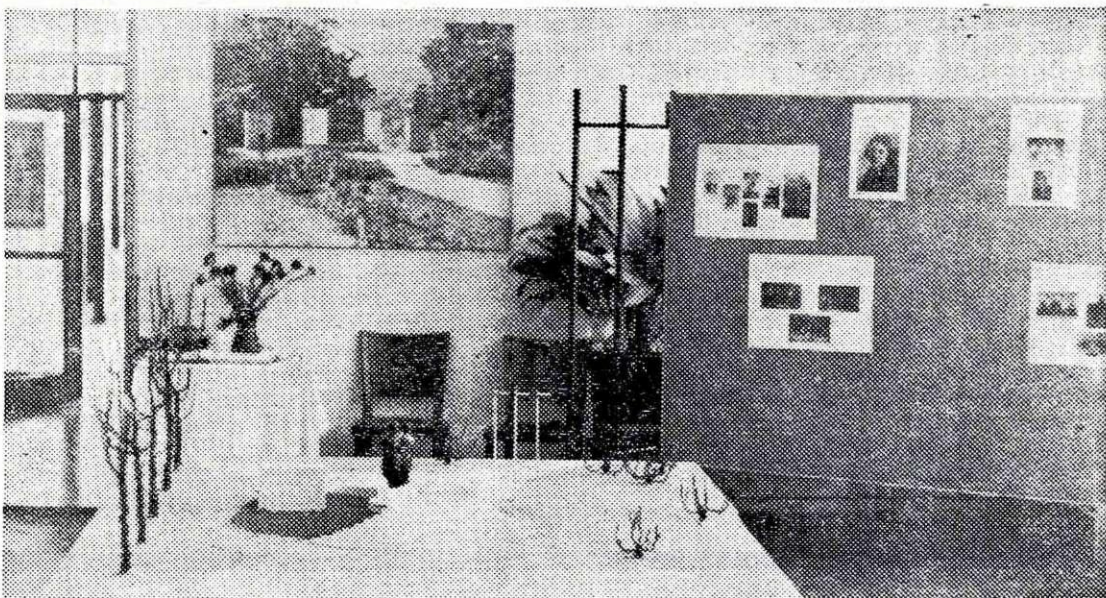
V četrtek 9. septembra je Trgovsko podjetje ROŽCA odprlo na Jesenicah na Plavžu, v sklopu samopostrežne trgovine pri Čufarju v I. nadstropju, novo moderno blagovnico. Nova blagovnica predstavlja v bistvu dopolnilo samopostrežne trgovine, ki bo tako imela na zalogi široko izbiro prehranbenega in industrijskega blaga. S tem je ta trgovina prerasla v pravo trgovsko hišo, kjer bo zlasti gospodinja našla prav vse kar potrebuje za dom in družino.

V blagovnici prodajajo: posteljno perilo, perilo za moške, ženske in otroke, tekstilno konfekcijo, izdelke iz porcelana, stekla, keramike ter plastike, drobno pozamenterijo, igrače, spominke, v veliki izbiri kozmetične izdelke in še vrsto drugega blaga.

Blagovnica je odprta vsak dan, razen nedelje od 7. do 19. ure.

Nova blagovnica pri Čufarju bo prav gotovo zelo dobrodošla, zlasti prebivalcem Plavža, ki se bodo odslej lahko oskrbeli poleg živil še z drugimi vsakdanjimi potrebščinami.

Kolektiv ROŽCE vas vabi, da si ogledate novo blagovnico in obljublja, da boste z izbiro pri nakupu zadovoljni.

V delavskem domu na Javorniku so ob praznovanju krajevnega praznika imeli spominsko razstavo petim talcem. V ospredju slike je maketa bodočega parka talcev

Spomin na dobre in požrtvovalne ljudi

V četrtek, 19. avgusta, so se srečali v Tolminu nekateri člani nekdanje protifašistične organizacije TIGR (Trst — Istra — Gorica — Reka), ki je dolga leta delovala na Primorskem in po letu 1930 tudi v Jugoslaviji. V načrtu imajo, da bi v doglednem času izšel zbornik o življenju in preganjanju in o odporu našega ljudstva na Primorskem v času med prvo in drugo svetovno vojno.

V medsebojnem razgovoru je bila poudarjena tudi velika pomoč, katere so bili deležni člani te organizacije s strani nekaterih ljudi na Jesenicah in v Bohinju. Ta pomoč se je posebno odražala pri zbiranju raznega

propagandnega materiala, dajanju gmožne pomoči in zatočišča kurirjem, ki so prihajali čez mejo v vseh letnih časih in sploh z razumevanjem za delo te organizacije. Vse od leta 1927, ko je bila organizacija osnovana na Primorskem, so bili kurirji vedno na poti in brez dobrih ljudi tostran takratne jugoslovansko-italijanske meje, bi delo ne moglo biti tako uspešno. Tako se nekateri lepo spominjajo nekaterih družin na Jesenicah, posebno še pokojnega lekarnarja Zabkarja, obmejnega komisarja Antona Batagelja in njegovega naslednika Gerbeca po rodu iz Like, družine Bizjak s Ceste na Golico in seveda mno-

gih drugih družin, primorskih rojakov, ki so se naselili na Jesenicah že prva leta po prvi svetovni vojni.

Nekateri imajo v lepem spominu Dolenjčovo družino s Polja v Bohinju, kjer so našli vedno odprta vrata in vso gostoljubje, dalje pok. Franca Bizjaka, nekdanjega šefa železniške postaje v Bohinjski Bistrici, pok. Jožeta Medja in družino Černigojevo. Pri vseh teh in še pri mnogih drugih so dobili člani TIGR ob prihodu čez mejo na bohinjskih gorah, ali pri odhodu, ko so odhajali težko obloženi, vedno odprto srce. Taka dejanja pa ne gredo v pozabo.

S. Š.

Igor Škrlić

Pulj 1971

FESTIVALSKA KRONIKA

III.

Prišel je že šesti dan festivala. Publika je spet do zadnjega kotička (kot vsak večer) napolnila areno. Ob pol devetih so ugasnili reflektorji in na vrsti je bil prvi kratek film večera: »Šije« režiserja Nikole Babića. To je film o stari dalmatinski igri, ki se imenuje šije. Udeleženci igre stopijo drug pred drugega in tolčejo po mizi ter vzdikajo: »Šije, šije...« Pravega pomena te igre nisem razumel, ker so bili pri razlagi gledalci dokaj bučni.

Potem je bil na vrsti film »Zajtrk s hudičem« režiserja Miroslava Antića. Antić je že v uvodu poudaril, da ni profesionalen režiser, saj je besedo »režiser« dal prečrtati, namesto tega pa je napisal: »Film je napravil pesnik M. Antić.« Film govori o propadu neke vasi v veliki poplavi, ki je leta 1947 uničila severne kraje Vojvodine. Govori o ljudeh, o njihovih usodah, o ljubezni in smrti. Po tematiki zelo spominja na naše »Rdeče klasje«, saj tudi v tem filmu silijo ljudi v zadrage in to na dokaj brutalen način. To je film z močno socialno tendenco. Dober film z dobrimi igralci. Omeniti velja le dva: Velimirja Živojinovića in Miro Stupico.

Po desetminutnem odmoru je bil spet na vrsti kratek film, tokrat »Svadbena šarplaninca« režiserja Trajča Popova. Film govori o parjenju psov — šarplanincev. Verjetno bi bil zelo dober pri poučevanju spolne vzgoje v šolah, ko ga ne bi kazila strašno banalna pesem: »Je t'aime, moi non plus«. Mimogrede povedano: gledalci so se filmu smejali. Morda je pa le preveč odkrit.

Drugi celovečerec pa je Bakira Tanovića »Ovčar«. To je lepa balada o ovčarju. Film govori o nesporazumu in sporu med ljudmi s planine, ki jeseni ženejo ovce v ravnice, da bi tam prezimile in ljudmi z ravnice, ki jim to branijo. Na strani zadnjih je zakon, ki jih štiti in pa oblast. Na strani planinskih pastirjev pa je le njihova gola potreba, da se obdržijo. Ena republika je z zakonom prepovedala nomadsko pašo, druga pa tega ni storila. Ljudje iz ravninskih vasi jih s puškami in udarci gonijo nazaj čez reko v Bosno, oni pa se spet nasilno vračajo. Milanu in Stevu, dvema bratoma s planine, kot tudi drugim ovčarjem, je važna ne le lastna eksistenca, bore se za vse, kar imajo, tudi za tradicionalno moralo in razumevanje. V tem prostoru nastane njihova drama, drama poslednjih ovčarjev na Balkanu. Film ima sociološko ozadje, čeprav je glavna zgodba individualna — balada o usodi nekega ovčarja, njegova osebnostna tragedija. Odlično so se odrezali igralci: Adem Čejvan, Fabijan Sovagović in deček — ovčar Niko Grgić.

In že je tu predzadnji, sedmi večer festivala. To pa je bil senzacionalen večer, saj so ga obiskali štiri veliki gostje. Brez predhodnega obvestila so areno obiskali: tovariš Tito, njegova soproga Jovanka in pa znani igralski par, velikega umetnika Elizabeth Taylor in Reichard Burton. Publika v areni jih je bučno pozdravljala, direktor festivala, dr. Peter Volk pa je poudaril, da je velika čast za naš festival, da prvič na javnem mestu pozdravimo Tita po ponovni izvolitvi za predsednika SFRJ. Veliko vzdihov je bilo seveda namenjenih lepi Elizabethi in njenemu soprogu.

Po končanem aplavzu smo si ogledali risani film režiserja Šajtinca »Nevesta«. To je, milo rečeno, dokaj zmeden film, neduhovit, prazen. Potem pa so zavrteli vojni film režiserja Antuna Vrdoljaka »Na gori raste zelen bor«. Dogodki v tem filmu so resnični in opisani v vojnem dnevniku Ivana Šibla. Film prikazuje nekaj epizod iz partizanskega vojskovanja, povezanega z dvema likoma: Dikan, komandant bataljona, bister, borben kmet, in Ivan, politični komisar, intelektualac. V borbi se oba skladno dopolnjujeta. Glavna akcija njihovega sodelovanja je zelo pogumna. Preoblečeni v domobranske uniforme, borci Dikanovega bataljona s pomočjo prevare pridejo v dobro straženo domobransko oporišče — trdnjavo Grabovac in likvidirajo sovražnika. Čeprav je akcija uspešna, Dikan povede svoj bataljon čez reko, kjer uničijo nekaj bunkerjev. To je le glavna vsebina tega dinamičnega filma. V areni je doživel največji aplavz, slišati ni bilo niti enega žvižga. Film je prejel »Srebrno areno«, Boris Dvornik prav tako, lahko pa trdim, da je ta film moralni zmagovalec 18. festivala.

Zatem je bila na vrsti še ena risanka »Vrata« Nedeljka Dragića. Tudi s tem filmom nam avtor ni povedal ničesar novega, skratka, odvečno zavlavljanje programa.

Sledil mu je celovečerni film Bore Draškovića »Knockout«. Ta film obravnava zelo zanimivo in aktualno temo, v kateri se prepletajo socialni, etični in psihološki problemi. Petindvajsetletni Marko odide v inozemstvo, da bi potešil željo po pustolovčinah in željo, da bi se njegovo življenje razlikovalo od življenja staršev. Po nekaj letih bivanja v Ameriki se vrača v Sarajevu v športnem avtomobilu (malce neverjetno, kajne?). V Sarajevu ga vsi občudujejo, posebno pa, ko pove, da se bo poročil z bogato Američanko. Toda v Sarajevu se proti svoji volji zaljubi v mlado študentko Olgo, poleg tega pa ga umazana teroristična organizacija potegne v svoj krog. Na koncu ga zapusti bogata Američanka in še Olga, ostane sam in tragično propade, saj ga člana teroristične organizacije dobesedno prebadata z noži.

Film je na začetku še nekaj obetal, kasneje pa ga je režiser nekoliko izpustil iz rok in tako smo gledali komercialno lepljeno seksa, nasilja in (lepih) barv. Ne vem, zakaj si je moral režiser za dve naslovni vlogi izbrati tuji igralci in sicer Barbaro Bouchet in Margaret Lee. Saj sta kar v redu odigrali vlogi, toda tudi domačih igralcev je dosti, ki bi bile pripravljene sleči se pred kamero.

Tako je bila uradna konkurenca zaključena. Zadnji večer je bila svečana podelitev nagrad in predvajanje dveh celovečernih filmov izven konkurence.

Najprej so predstavili film »Nora glava« režiserja Vuka Vuća. Film predstavlja prvo epizodo serije o jugoslovanskem Jamesu Bondu. Nasprotniki mladega inšpektorja so zločinci, ki ne izbirajo sredstev pri svojih mračnih podvigih in se skrivajo za skupino narkomanov. Povsem slučajno »Nora glava« prisostvuje smrti zagonetnega človeka na avtocesti. Za tem umorom se jih zvrsti še več, dokler ne ubijejo še najboljšega prijatelja »Nore glave«, ki ga kličejo »Rumeni«. Prične se trdoglavo iskanje morilcev, ki privede »Noro glavo« v stik s šefi teroristične organizacije in z dvojnimi likom Elze, za katero sumi, da je članica organizacije, a na koncu se izkaže, da je le agentka interpola, ki je omogočila, da policija čimprej obračuna s teroristi. Film se konča z objemom Elze in »Nore glave«.

Tako so nam naši filmski ustvarjalci pričeli »servirati« vohunske filme »a la James Bond«. Kot, da nam že tujih ni dovolj!!

Potem je bil na vrsti film, ki je zaključil 18. festival jugoslovanskega igranega filma. To je bil film »Bronte« — kronika pokola, o katerem zgodovinske knjige ne govorijo. To je koprodukcija med »Istra-filmom« iz Kopra in »Alfa Cinematografica« iz Rima. Kratka vsebina filma: Bronte, Sicilija, 1860: v času Garibaldijevega izkrcanja na Siciliji se siromašni kmetje Bronte uprejo bogatim mestnim izkoriščevalcem, uničujejo zemljiške knjige, ubijajo veleposestnike in na koncu prevzamejo občinsko lastnino. Garibaldijev namestnik Nono Bixio pošlje v Bronte kolono sicilijskih prostovoljcev, da bi v vasi vzpostavili red in mir. Toda prostovoljci solidarizirajo z uporniki, zato se Bixio odloči, da gre sam v Bronte. Pod ostrim pritiskom Bixia se vojno sodišče odloči, da veliko kmetov izseli iz vasi, vodje upora pa ustrelji. S tem pa poizkus da bi se borba za nacionalno združenje Italije spreobrnja v vseljudsko gibanje za socialne pravice, na Siciliji doživi svoj prvi krvavi poraz.

Tako je bil festival zaključen. Na koncu se lahko vprašamo, kaj nam je prinesel. Kritiki ugotavljajo, da jugoslovanski film stagnira, da v njem ni več sledi tiste nove, sveže kinematografije, ki jo je bilo zaslediti še pred nekaj leti. Kakšen je bil torej letošnji festival? Videli smo nekaj dobrih filmov, pa tudi slabe seveda. Če pogledamo na filme tematsko, vidimo, da se avtorji zatekajo k vojnim ali povojnim temam, za sodobnimi problemi pa se ne ozre nihče. Zakaj režiserji zanemarijo sodobno mladino, naš čas, čas napredka in (žal) ubijajoče civilizacije? Kdo ve? Morda pa bo prihodnje leto bolje. Tako se pravzaprav tolažimo vsako leto. Pa bo festival leta 1972 res boljši? Za letošnjega kritiki niso izbirali najbolj pohvalnih besed. Najboljša pa se mi zdi izjava nekega slovenskega kritika, ki je zapisal: »Tresla se je gora, rodila se je...!«

KONEC

Klubski večeri kinoamaterjev Spoznavajmo svet in domovino da ali ne

Jeseniški kinoamaterji so zaradi obilice dela, ki jih čaka v tej sezoni že začeli z rednim delom. Tako se je 1. septembra zbral na seji upravni odbor FS ODEON, kjer so razpravljali o bodočem delu. Po končni seji je

bil klubski večer na katerem so predvajali filme, s katerimi bodo člani kluba sodelovali na festivalu amaterskega filma v Ljutomeru.

Naslednji klubski večer bo v sredo, 15. septembra 1971 ob 19. uri v slubski dvorani

na cesti železarjev 26. Svoje filme in filme klubskih kolegov bo prikazal znani kinoamater iz Kranja, ki je obenem tudi vodja skupine kranjskih kinoamaterjev — živko Kladnik. Člani te skupine se ukvarjajo le z igranim in eksperimentalnim filmom in tako predstavljajo popolnoma drugo smer kot filmi jeseniških avtorjev. S temi filmi so sodelovali na festivalih v Franciji in Holandiji, kjer so dosegli lepe uspehe.

Vabimo vas, da v sredo 15. septembra ob 19. uri pridete v naš klub. Vabimo vse tiste ki snemate filme za širši krog svojih prijateljev, tiste, ki snemate le družinske filme, tiste, ki se s nemanjem ne ukvarjate, vendar vas film zanima in pa seveda tudi vse člane kluba.

J. Hrovat

RTV Ljubljana je razpisala tekmovanje SPOZNAVJAMO SVET IN DOMOVINO. Temu oddaj bodo iste kot lani, le ocenjevanje bo nekoliko spremenjeno, prav tako pa bosta ekipi, ki bosta nastopili vsaka v svojem domačem kraju lahko prejemale pomoč od poslušalcev. Ker je bilo glede na preteklo tekmovanje tudi nekaj objektivnih kritik tokrat prosimo vse zainteresirane, ki želijo sodelovati v tej oddaji, da se prijavijo za sodelovanje v tekmovni ekipi. Veseli bomo tudi sleherne pripombe oziroma pomoči pri sodelovanju v teh oddajah. Predsedstvo ima željo, da TK ZM zastopa Jeseničane na tekmovanju, saj si

(Jeseničani) s tem pridobimo nekaj kulturno zabavnih in izobraževalnih prireditev, vendar pod pogojem, da se za sodelovanje v ekipi prijavijo ustrezni tekmovalci. Interesenti naj se prijavijo najkasneje do 20. septembra predsedstvu TK ZM Železarne ali po telefonu na številko 218 ali 269.

I. M.

**Dopisujte
v Železarja**

V. MFAF — Jesenice 1972

Upravni odbor FS Odeon je na svoji zadnji seji razpravljal največ o naslednjem festivalu amaterskega filma. Tako je bil določen tudi datum in sicer bo V. MFAF od 21. do 23. aprila 1972. V kategorijah igranega, dokumentarnega in eksperimentalnega filma bodo na festivalu sodelovali tudi kinoamaterji iz

Avstrije in Italije ter Jugoslavije. V okviru festivala bo razpisana tudi posebna kategorija planinskega filma, v kateri pa bodo lahko sodelovali tudi kinoamaterji iz drugih držav. Pokroviteljstvo nad V. MFAF je prevzel predsednik skupščine občine Jesenice tovariš Franc Žvan.

Sindikalni izlet sodelavcev OTK na Grossglockner in Edelweisspitze

Sindikalni odbor našega obrata je v nedeljo organiziral enodnevni izlet na Grossglockner in Edelweisspitze. Prav na vrh Grossglocknerja sicer ne (mogoče kdaj drugič); tak način izražanja se samo uporablja in s tem je mišljen plató Franz Josefs Höhe na koncu gorske ceste, ki se iz Heiligenbluta povzpne prek 2300 m visoko do ledenika Pasterze. Na Edelweisspitze (2577 m) se pa res lahko gre. In to kar v salonski obleki.

S prijaznim šoferjem Ivanom smo se okoli 6. ure jutraj odpeljali z Jesenic. Obetal se nam je krasen dan. Še preden smo se dobro »ugreli«, smo že brzeli po lepi cesti ob Dravi navzgor. Nato smo zapustili Dravsko dolino ter nadaljevali z vožnjo po dolini reke Möll. Krajši postanek, da sklepi ne zarjavijo. Ko smo se že bližali Heiligenblutu, se je na levi strani odprl pogled v dolino, na koncu katere se je visoko nad njo drzno pel v nebo strmi stožec Grossglocknerja, najvišjega vrha Avstrije (3798 m). Še malo in ustavili smo se v Heiligenblutu. Klasičen primer, kako lahko dobro organiziran in planiran turizem spremeni prej popolnoma neznano, majhno gorsko vasico v evropsko znan turistični kraj tako v poletni kot zimski sezoni. Ogleдали smo si tudi znamenito gotsko cerkvico, kjer je na pokopališču okoli nje posebna spominska »knjiga« s kovinskimi listi, kjer so vpisana imena žrtev — obiskovalcev Grossglocknerja in sosednjih gora. V trajen spomin na njih ljubezen do go-

ra, žal je med njimi tudi nekaj naših ljudi. Da jih le ne bi bilo več!

Že smo pri mitnici na začetku 16 km dolge privatne alpske ceste. Trideset šilingov na osebo za obe trasi — na Grossglockner in Edelweisspitze niti ni veliko. Čudovito speljana in brezhibno vzdrževana široka asfaltirana cesta se hitro dviga. Razgled postaja vse lepši. Povsod sam granit. Kompaktna, temno siva skala z nadihom zelenkaste, včasih celo rdečkaste barve. Povsem različen videz v primerjavi z našimi apnenčastimi Alpami. Smrek je bilo malo, zato pa kar precej macesna. Ruševja praktično ni. Travnata meja se pa tu povzpne izredno visoko — ponekod tudi čez 2500 m.

Table ob cesti nam povedo, da smo že prekorčili 2000 m. Globoko v dolini pod nami zagledamo z betonsko pregrado zajezeno ledeniško jezerce. Zakaj le ne bi koristili naravne, brezplačne vire energije? Še zadnji vzpon, tri, štiri serpentine in izstopili smo z avtobusa ter čez par minut prispeli na končno razgledno ploščad, opremljeno z vsem, kar sodi k turizmu. Izreden je pogled na ledenik Pasterzo in nad njim Grossglockner, ves okovan v večni led in sneg. Pasterza je ledenik v pravem pomenu besede — tako po svoji razsežnosti in obliki, razpokami, z ledeniško grobljo (moreno) in jezercem ob svojem izteku. Pravzaprav sta dva jezera, vendar je spodnje nastalo le zaradi zaježitvene pregrade. Lepo se vidi, kako odteka voda izpod ledenika

— pravi hudournik — in odlaga grušč in pesek v prvem jezercu.

Nekaj se nas je odpeljalo z »gondolsko« železnico kakšnih 150 m nižje na ledenik. Res pravi led, v razpokah lepe zelenkasto-modrikaste barve. Vrsta potočkov. Pogled skozi daljnogled pa odkrije vrste ljudi na sneženih strminah Grossglocknerja. Eni dol, drugi gor. Mogoče tudi kdo od nas kdaj?

Kar hitro je mineval čas in ker nas je čakala pot še na Edelweisspitze, smo spet posedli na svoja mesta v avtobusu ter se odpeljali nazaj do odcepa za na Edelweisspitze (točno na pol poti grossglocknerske ceste). Avtobus je vztrajno požiral kilometre in strme vzpone. Na vrhu prelaza predor, nato še eden. Čisto nova panorama tritisočakov. V podnožju Edelweisspitze pa konec veselja za vatobus. Sicer vodi lepa sfaltirana cesta prav na vrh, vendar je dovoljen pristop samo osebnim avtomobilom. Problem? Kje pa, peš kakšnih 20 minut do vrha. Kot osamljeni otoček se Edelweisspitze komaj kaj vzdiguje iz visoke planote in mudi veličasten pogled okrog in okrog. Naša ožja domovina ne premore tako visokih vrhov; so nam pa zato naše gore bolj domače in bližje po srcu. Imeli smo priliko opazovati ne samo edinstveno panoramo, temveč tudi jadrarno letalo, ki je kot ptič v večjih in manjših krogih preletavalo vrh včasih kar precej nizko nad našimi glavami.

Da ne bi bili samo turisti, smo se lotili tudi geologije (oz. arheologije; kot smo se kasneje izražali). V granitnih kamnih tod okoli je namreč precej sljude in njeni drobni kristalčki dajejo granitu lep lesketajoč se izgled. Sledila je zato uspešna prostovoljna nabiralska akcija. Nekateri žepi ali potovalke so verjetno kar malo trpeli.

Kaj se more — tudi čas za odhod se je približal. Pri spustu nazaj v Heiligenblut smo globoko požirali sline in izenačili pritisk v ušesih. Kar hitro smo bili v Winklarnu in da ne bi ravno ves čas vozili po isti cesti nazaj smo zavili proti Lienzu v Dravsko dolino. Ustavili smo se nato šele v Milstattu ob istoimenskem jezeru. Pot smo nadaljevali ob jezeru dalje skozi Radentheim in Treffen ter pri Osojskem jezeru prispeli spet na glavno cesto. Razpoloženje je bilo odlično in na račun »arheologije« smo še marsikatero razdrli. Vožnja do Jesenic je še prehitro minila. Zadovoljni s čudovitimi naravnimi lepotami, ki smo jih imeli priliko spoznati in z v celoti uspešnim izletom smo se razšli po svojih domovih. ON

Uspešen nastop jeseniških železarjev na letnih športnih igrah ZPSZ v Štorah

Drugo letošnje srečanje slovenskih železarjev — športnikov je tako kot v glavnem tudi vsa dosedanja, potekalo v prijetnem vzdušju. K temu je prav gotovo mnogo pripomoglo tudi sončno vreme, ki je bilo za tako tekmovanje, kjer se ne dosega vrhunskih rezultatov, kot nalašč.

Okoli 200 športnikov, med njimi smo videli tudi direktorja železarne Jesenice mag. inž. Petra Kunca ter več kot 100 gostov in drugih gledalcev, se je že ob osmi uri zbralo na res lepo urejenem centralnem stadionu, kjer se je nekaj po osmi uri pričela svečana otvoritev iger. Neposredno po otvoritvi so kot prvi s tekmovanjem pričeli nogometaši. Takoj nato pa tudi odbojkarji, strelci, streške, atleti, košarkarji in kot zadnje ženske v kegljanju na asfaltu. Vsa tekmovanja, razen streljanja, so bila na centralnem stadionu ali v njegovi neposredni bližini, kar je še predvsem ustvarjalo prijetno tekmovalno vzdušje.

Najvišjo kakovostno raven smo videli na tekmovanju odbojkarjev, kjer se je naša tovarniška ekipa povsem enakovredno borila z mlado a že zelo izkušeno ekipo ravenške tovarne, ki je povsem zasluženo osvojila prvo mesto. Zelo kvalitetno je bilo tu tekmovanje v kegljanju na asfaltu in sicer po zaslugi domačih tekmovalk med katerimi smo videli tudi letošnjo državno prvakinjo Evo Ludvig. Pohvaliti moramo tudi naše tekmovalke, ki iz leta v leto vidno napredujejo. Letos so npr. dosegle kar za 64 kegljev boljši rezultat kot na tekmovanju lani. Tudi med strelci smo videli nekaj zelo kvalitetnih dosežkov. Tu lahko pohvalimo predvsem naše tekmovalce Kraljevo, inž. Enikovo, Dobravca, Otrina in tudi ostale, ki so tako ekipno kot posamezno osvojili vsa prva mesta. Tekmovanja v ostalih panogah so bila kakovostno dokaj nižja, vendar pa prav vse ekipe zaslužijo pohvalo zaradi izredne borbenosti in poštrevnosti. Zelo prijetno so nas presenetili atleti, ki so zelo zanesljivo osvojili prvo mesto in to predvsem po zaslugi tekmovalcev, ki niso aktivni atleti kot npr. Pristov, Dolinar in tudi drugi.

Ker se tekmovanja zaradi zadržanosti niso mogli udeležiti nekateri naši najboljši košarkarji, smo bili toliko bolj prijetno presenečeni nad borbenostjo in zavzetostjo ekipe, ki so jo sestavljali nekoliko starejši in že dolgo ne več aktivni tekmovalci. Z

osvojitvijo drugega mesta so dosegli lep uspeh. Na košarskem tekmovanju je bil prav gotovo najbolj zanimiv dvoboj med ekipo Raven in našimi tekmovalci, ki so prav v zadnji minuti znali srečanje zelo rutinirano odločiti v svojo korist.

Nogometaši, veterani kaj več kot zadnje mesto niso mogli doseči. Naša ekipa je bila poprečno precej starejša kot ostali dve in tako so jih nasprotniki prekašali predvsem v hitrosti in moči kar pa je bilo odločilno.

Na koncu lahko rečemo, da je bilo tekmovanje slovenskih železarjev, ki se je pričelo v soboto ob osmi uri ter končalo zvečer ob 19. uri, zelo dobro organizirano. Organizatorjem je uspelo tako gostujočim kot domačim športnikom pripraviti prijeten dan. Sklenila so se nova znanstva in prijateljstva. Srečanja športnikov treh tovarn postaja tako vse bolj močna vez delavcev ZP SZ.

Rezultati:

atletika — 100 m: 1. Kožuh (R) 11,9, 2. Pristov (J) 11,9, 3. Jelovčan (J) 12,1;

1000 m: 1. Kelenc (S) 2:38,0, 2. Dolinar (J) 2:40,8, 3. Dakskobler (J) 2:42,0;

višina: 1. Dlajer (S) 170, 2. Kožuh (R) 165, 3. Poljanšek (J) 160;

daljina: 1. Čebašek (J) 576, 2. Kajzba (S) 571, 3. Senica (S) 563;

krogla: 1. Kristan (R) 12,02, 2. Pristov (J) 11,70, 3. Poljanšek (J) 11,58;

štafeta: 1. Store 3:41,0, 2. Ravne 3:46,3, 3. Jesenice 3:47,8;

ekipno: 1. Jesenice 41 točk, 2. Store 39 točk, 3. Ravne 36,5 točk;

nogomet: 1. Ravne, 2. Store, 3. Jesenice;

odbojka: 1. Ravne, 2. Jesenice, 3. Store;

košarka: 1. Store, 2. Jesenice, 3. Ravne;

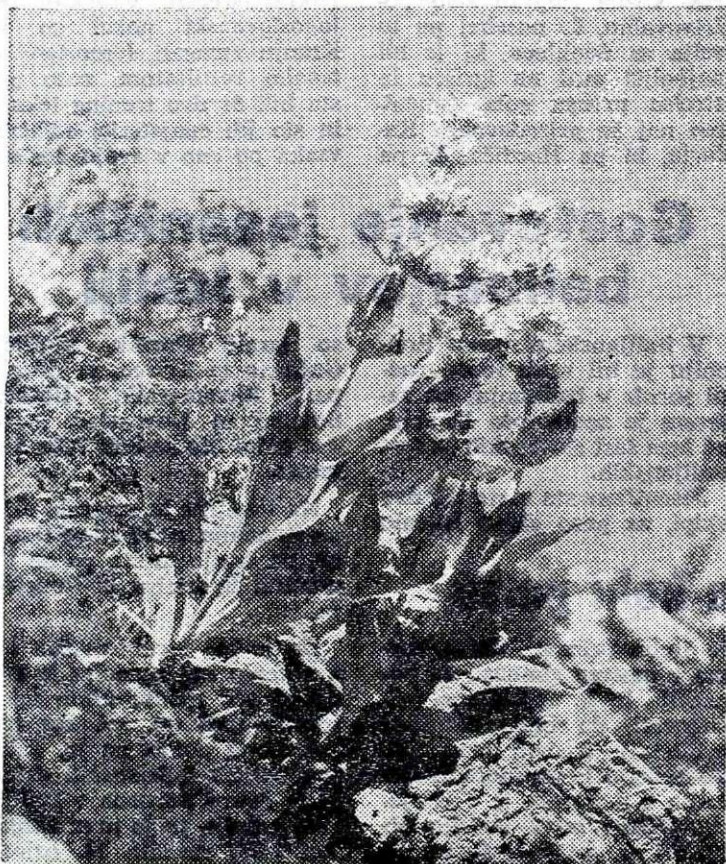
kegljanje — ženske: 1. Store, 2. Ravne, 3. Jesenice;

streljanje ženske: 1. Jesenice, 2. Store, 3. Ravne;

streljanje — moški: 1. Jesenice, 2. Ravne, 3. Store;

streljanje — ženske posamezno: 1. Kralj (J) 240, 2. Eniko (J) 232, 3. Hrovatič (R) 227;

streljanje — moški posamezno: 1. Dobravca (J) 252, 2. Otrina (J) 247, 3. Dečman (S) 236.

Prijetno srečanje v gorah

Oživitev šahovskega društva na Jesenicah

Po skoraj enoletnem mrtvilu šahovskega društva Jesenice, kar je bila posledica nepravilnosti v poslovanju vodstva društva, se je zadnji dan avgusta zbralo 20 šahistov, ki so enotno zahtevali oživitev dela društva.

Na sestanku so šahisti zahtevali, da se skliče občni zbor društva in izvoli novo delovno predsedstvo, staro vodstvo pa se razreši vseh dolžnosti. S tem želijo šahisti Železarne in Jesenic oživiti svojo aktivnost in jeseniški šah ponovno dvigniti na nivo, ki ga je že imel.

Izvoljen je bil pripravljalni odbor za izvedbo občnega zbora društva, ki bo v torek, 14. septembra ob 18. uri v šahovskem domu na Jesenicah. Na občni zbor so vabljeni vsi šahisti Železarne in Jesenic in vsi ljubitelji šahovske igre.

Pripravljalni odbor, ki je imel do sedaj že dve seji, se srečuje z vrsto težav. Spodbuda za delo pa mu je zavzetost in zahteva šahistov, ki že nestrpnost pričakujejo prvih šahovskih spopadov in hočejo, da se dejavnost društva čimprej prične.

Šahovska igra je posebno primerna v jesenskih in zimskih mesecih, ko ob šahovski deski dobi zatočišče tako mladina kot starejši občani, ki radi preizkusijo svoje moči v kraljevi igri. Šah pa ni le zabava in razvedrilo, pač pa je pomemben vzgojni dejavnik, ki vpliva na človeka in ga vzgaja kot pozitivno osebnost, obenem pa mu krepi in razvija intelektualne sposobnosti. Zato je

šahovska igra zlasti priporočljiva mladim, ki v njej odkrivajo le lepoto tovarštva, temveč tudi spoznavajo vrsto kvalitet, ki so človeku v življenju potrebne.

Pripravljalni odbor ob upoštevanju zaupanja in zahtev šahistov ter ljubiteljev šahovske igre, intenzivno pripravlja občni zbor društva in se ukvarja predvsem s tehničnimi vprašanji. Prvo vprašanje, s katerim se ukvarja pripravljalni odbor, je usposobitev šahovskega doma. Potrebno je urediti električno napeljavo, ki je bila pozimi, zaradi snega pretrgana, popraviti streho, ki pušča, popraviti ter zamenjati del parketa pod radiatorji, v veliki igralni sobi, popraviti ventile na radiatorjih, prebeliti notranjost doma in še vrsto manjših,

vendar tudi potrebnih popravil.

Ker društvo nima potrebnega denarja za popravilo šahovskega doma, so se šahisti na svojem sestanku odločili, da bodo sodelovali sami s prostovoljnim delom.

Za pomoč pri uresničitvi svojih načrtov, predvsem in v prvi vrsti za ureditev električne napeljave, so se obrnili za pomoč na odbor za življenjske pogoje in rekreacijo pri delavskem svetu Železarne.

Ob očitni dobri volji in hotenju šahistov, bi bilo prav, da pristojni organi prisluhnejo željam šahistov in jim pomagajo pri uresničitvi njihovih načrtov. Posebno potrebni so pozornosti in pomoči prav sedaj, ko jeseniški šah doživlja svoj preporod.

Tone Krničar

Vedno več prijateljev splitskega Hajduka

V torek zvečer je bila v klubskem prostoru splitskega Hajduka na Jesenicah zadnja seja iniciativnega odbora na kateri so določili še zadnje podrobnosti za ustanovni občni zbor, ki bo jutri zvečer pri Potokarju na Dovjem.

Predsednik odbora za ustanovitev kluba prijateljev splitskega Hajduka, tovariš Šoberl nam je povedal, da je že več kot 50 članov kluba, med njimi pa so v glavnem aktivni športniki, alpinisti, itd. Čeprav je Split oddaljen od Jesenic pa so vseeno dane možnosti za delo takšnega

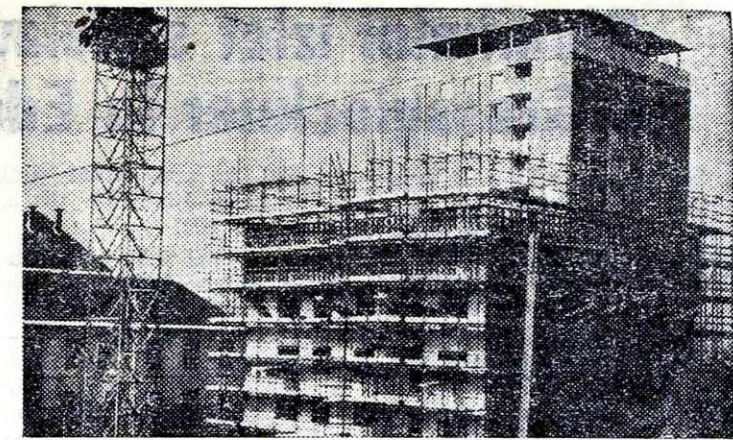
kluba. Hajduk iz Splita, letošnji državni prvak v nogometu, ima po vsej državi veliko klubov, v Sloveniji pa zaenkrat le še v Ljubljani in na Jesenicah.

Zanimalo nas je kakšne bodo oblike dela v klubu prijateljev Hajduka. Tovariš Šoberl je našel nekaj takih oblik oziroma možnosti za aktivno delo. V perspektivi nameravajo organizirati obiske tekem v Ljubljani in Mariboru, ko se bo enajsterica splitskega Hajduka srečala s člani ZNL Olimpijo in Mariborom. Povezava z upravo splitskega Hajduka je zelo dobra, zato bo klub prijateljev Hajduka na Jesenicah lahko sproti dobival gradivo, ki ga imajo v Splitu dovolj. Prva akcija, ki jo bo klub prijateljev Hajduka na Jesenicah organiziral takoj po občnem zboru je že pripravljena. Alpinisti, ki so člani kluba bodo ponesli Hajdukovo zastavo na vrh Triglava. Več o jutrišnjem občnem zboru ter programu in delu kluba bomo še poročali, iniciativni odbor pa vabi športnike iz naše in Radovljiške občine, ki so simpatizerji splitskega Hajduka, da se jutrišnjega občnega zbora na Dovjem udeležijo v čim večjem številu in da postanejo tudi člani kluba prijateljev Hajduka na Jesenicah.

-or

Tudi v drugem kolu poraz

Odbojgarsko tekmo prve republiške lige, med OK Novo mesto in ŠSD Kovinar, ki je bila na sporedu preteklo nedeljo v Novem mestu, so odločili v svojo korist domačini z rezultatom 3:0. Toda brez težav so zmagali Novomeščani le v tretjem nizu, dočim so v prvem in drugem večji del vodili gostje. Kljub porazu

Za gimnazijo je doslej zrastle nova stolpnica do osmega nadstropja. Prihodnjo jesen, ko bo predvidoma dokončana, bo prav gotovo rešila precej stanovanjskih problemov. Gradi jo GIP Gradis — DE Jesenice.

B.

V prvem kolu točka na domačem igrišču

V nedeljo je bilo odigrano prvo kolo v ZCNL. Jeseničani so se na domačem igrišču Podmežakljo srečali z enajsterico Vozila iz Nove Gorice. Tekma se je končala neodločeno z 2:2 (1:2). To je bilo zanimivo prvenstveno srečanje, v katerem je domačinom, ki po petih letih spet nastopajo v ZCNL, uspelo obdržati neodločen rezultat. Gostje so bili tehnično boljši, sicer pa se potegujejo za prvo mesto in ponovno vrnitev v slovensko nogometno ligo. Zanimiv je bil predvsem prvi polčas, ko so gostje najprej povedli, nato pa so Jeseničani z golom Senkinca izenačili. Tik pred koncem prvega polčasa so Jeseničani prejeli neubranljiv gol, tako da je bil rezultat 1:2.

Že je kazalo, da bodo gostje iz Gorice odnesli obe točki, toda nekaj minut pred koncem tekme je Lubojevič le ukanil vratarja nasprotnega moštva in rezultat izenačil.

Jeseničani so na tekmi z NK Vozila zaigrali zelo požrtvovalno, še posebej pa to velja za Senkinca, ki je bil najboljši mož na igrišču in strelec prvega gola. Omenimo naj še prizadevnega Kačarja, in pa Hozdiča, ki pa

se ga nogometaši iz Gorice spominjajo še iz prejšnje tekme in so ga tudi onemogočili, da ni mogel pokazati svojih realizatorskih sposobnosti. Ob dejstvu, da je kar pet domačih igralcev prišlo na tekmo z nočne izmene, smo lahko z rezultatom več kot zadovoljni.

Že v prvem kolu se je pokazalo, da so enajsterice v ZCNL precej izenačene. Za to lahko pričakujemo zanimiva srečanja. Jeseničani se bodo v nedeljo srečali na igrišču Stanka Mlakarja v Kranju z enajsterico Triglava, ki je favorit. Jeseničani bi bili s točko zadovoljni, pa tudi časten poraz ne bi predstavljal posebnega presenečenja, saj je enajsterica Triglava izkušen nasprotnik in dolgoletni član slovenske nogometne lige. Kranjčani so bili za Jeseničane vedno zanimiv nasprotnik. To zlasti velja za predvojnino in prva povojna leta. Tudi letos so se Kranjčani in Jeseničani že trikrat srečali. V tekmi za jugoslovanski pokal so v Kranju zmagali Jeseničani s tesnim rezultatom, nato pa sta bili še dve trening tekmi in sta jih enajsterici odločili vsaka po eno v svojo korist.

Gostovanje jeseniških balinarjev v Italiji

V italijanskem mestu Ronchiju je bil velik mednarodni turnir v balinanju, na katerem je sodelovalo 12 ekip, od tega šest slovenskih in šest italijanskih.

Jeseničane sta zastopali dve ekipi, za prvo ekipo Jesenic

so igrali: Dornik, Vudrič, Gučanac in Krivec, za drugo pa: Kozamernik, Elasič, Smodič in Novoselac. Naši dve ekipi sta zasedli 7. in 11. mesto.

Na turnirju je zmagala ekipa Ronchija, pred staro Gorico, na tretje mesto pa se je uvrstila Sportiva iz Ronchija.

Da je bil turnir močan in kvaliteten naj omenim le to, da je več medsebojnih iger trajalo tudi po več kot tri ure. Drug dokaz pa je, daje ena boljših italijanskih ekip, ki je dobro poznana v Italiji in Sloveniji, to je prva ekipa Ronchija, zasedla 12. oziroma zadnje mesto.

C. K.

T. Š.

Za krajevni praznik šahovski dvoboj

V počastitev krajevnega praznika Javornika-Koroške Bele, je bilo v soboto popoldne 4. septembra srečanje med šahisti Svobode Javornik — Koroška Bela in šahovskim društvom Jesenice.

To srečanje je bilo po večletnem premoru in prvo iz akcijskega programa za poživitev dela šahovskega društva Jesenice.

Nastopili so: za Svobodo Javornik-Koroška Bela: Robert Modre, Vinko Robič, Ignac Tomšič, Ivan Lavrič, Ferdo Lukek, Stane Mencinger, Martin Čufar, Lazo Milutinović, Ivo Kostanjšek in Vojko Mencinger; za šahovsko društvo Jesenice pa Anton Krničar, Lado Krajnik, Martin Jan, Janez Ciuha, Piberšnik, Krivic, Jan-mlajši, Pesjak, Ivan Lah in Nikolaj Radčič.

V dvoboju so zmagali Jeseničani z 9:1. Edino točko za Svobodo je uspel »odščipniti« Ignac Tomšič.

Če poskusimo oceniti to prijateljsko, vendar športno ostro srečanje, moram ugovoriti, da so Jeseničani uspešno sestavili zelo močno moštvo. Prišlo jih je točno de-

set in nam niso mogli posoditi nobenega igralca z Javornika ali Bele.

Splahnela je glavna moč Svobode, izenačenost vsega moštva. Kakor že lani, ko smo za prvenstvo Gorenjske z Lescami izgubili z 8:0, se je spet pokazala slabost in kriza delovanja šahovske sekcije Svobode. Nobene resnosti ni več. Razen posameznikov so v glavnem nastopili samo starejši igralci. Tovariš Milutinović je požrtovalno prišel z zamudo po nujnem delu. Nekaj članov je bilo zadržanih. Nekateri pa so sodelovanje za trdno obljubili pa jih enostavno ni bilo. Športna moč šahovske sekcije stalno peša. Skoraj vsi mlajši člani ali študirajo ali pa si zidajo domove. Veliko jih tudi opušča šah zaradi preobremenjenosti pri delu in v družini.

S tem srečanjem smo potrdili tudi usmerjenost naše sekcije, ki nam nudi delavcu po napornem delu kulturno rekreacijo, šolski mladini pa koristno zaposlitev v prostem času. Športna elita pa naj bo šahovsko društvo Jesenice, ki že zbira nove sile.

Robert Modre

Kaj homo gledali v kinu

Kino RADIO

11. in 12. septembra amer. ital. CS barvni film OBRNI SE, UBIL TE BOM, v režiji Al Brandley, v gl. vlogi Richard Wyler, ob 17. in 19. uri.

13. septembra amer. CS barvni film VODIČ ZA POROCENE MOSKE, v režiji Gene Kelly, v gl. vlogi Walter Matthau, ob 17. in 19. uri.

14. in 15. septembra amer. barvni film CLOVEK IMENOVAN JUNAK, v režiji Henry Hathaway, v gl. vlogi John Wayne, ob 17. in 19. uri.

16. septembra amer. CS barvni film VRNITEV REVOLVERASA, v režiji James Neilson, v gl. vlogi Robert Taylor, ob 17. in 19. uri.

17. septembra amer. barvni film ALARM SATELIT 02, v režiji Roj Vord Beyker, v gl. vlogi James Olson, ob 17. in 19. uri.

18. septembra amer. barvni film BAL VAMPIRJEV, v režiji Roman Polanski, v gl. vlogi Jack Meck, ob 17. in 19. uri.

Kino PLAVŽ

11. in 12. septembra amer. barvni film CLOVEK IMENOVAN JUNAK, ob 18. in 20. uri.

13. in 14. septembra amer., ital. CS barvni film OBRNI SE, UBIL TE BOM, ob 18. in 20. uri.

15. septembra amer. CS barvni film VRNITEV REVOLVERASA, ob 18. in 20. uri.

16. in 17. septembra meh. barvni film SREBRNA MASKA, ob 18. in 20. uri.

18. septembra franc. barvni film LABIRINT ZLOČINA, ob 18. in 20. uri.

Kino DOVJE

11. septembra amer. film RIO BRAVO.

12. septembra ital. barvni film GRIČ ŠKORNJEV.

15. septembra amer. ital. CS barvni film OBRNI SE, UBIL TE BOM.

18. septembra meh. barvni film SREBRNA MASKA.

Kino KRANJSKA GORA

11. septembra amer. CS barvni film MOSTISCE.

12. septembra meh. barvni film SREBRNA MASKA.

14. septembra amer. CS barvni film VODIČ ZA POROCENE MOSKE.

16. septembra amer. barvni film CLOVEK IMENOVAN JUNAK.

18. septembra amer. ital. CS barvni film OBRNI SE, UBIL TE BOM.

Kino DELAVSKI DOM JAVORNIK

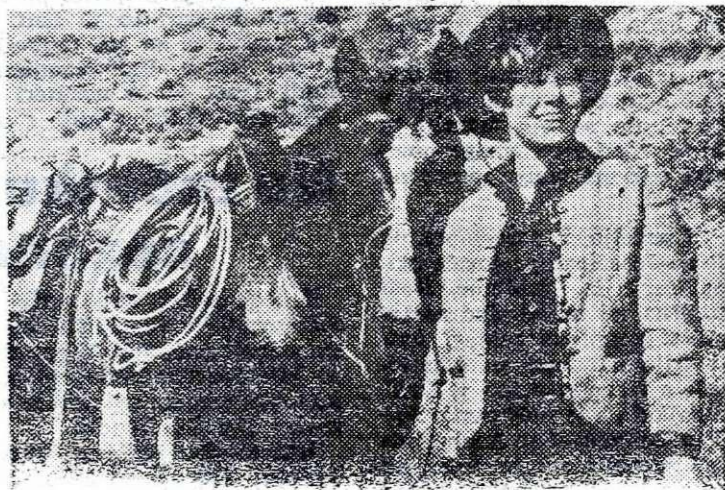
11. septembra ital. barvni film GRIČ ŠKORNJEV, ob 19. uri.

12. septembra amer. CS barvni film VODIČ ZA POROCENE MOSKE, ob 17. uri.

12. septembra amer. CS barvni film MOSTISCE, ob 19. uri.

15. septembra meh. barvni film SREBRNA MASKA, ob 19. uri.

18. septembra amer. barvni film CLOVEK IMENOVAN HRABROST, ob 19. uri.

CLOVEK IMENOVAN JUNAK — je western v ameriški produkciji, ki ga odlikuje dobra igra, dinamika in lepa krajina; Film je na sporedu v naših kinematografih

NOČNE PTICE

Pred nekaj dnevi so prebivalci Lesc in Bleda ter okolice lahko opazovali lučke, ki so krožile nizko po nebu, brž ko se je zmrčilo. To je bolj redek pojav za domačine, posebno pa še za turiste. Pa si oglejmo dogajanje поблиže.

Za dovoljenje poklicnega pilota kandidat potrebuje vrsto potrdil o šolanju med katerimi so najzahtevnejši: letenje po radio-navigaciji, slepo letenje (skozi oblake) in nočno letenje. Ko vse to obvlada je že kar pravi »mojster«. Da bi to gorenjskim pilotom omogočili, so pred kakimi tremi tedni začeli s tečajem nočnega letnja za pet pilotov. Majhno število je razumljivo glede na zahtevnost in zmogljivosti. Po

vzletni stezi so postavili lučke in so začeli. Ob zadostni pripravi na zemlji in po popolnem obvladanju instrumentov ter po letenju v link-masterju, to ne predstavlja posebnega napora ali nevarnosti. Alpski letalski center v Lesci pa je v svojem naprednem programu napravil spet lep korak naprej.

Polde Tratar, poklicni pilot, ki 20 let pilotira aerotaksi, je o tem povedal tole:

»Seveda za mlade pilote pomeni to novo doživetje in velik napredek. Ob tej priliki sem imel spet možnost leteti ponoči, pokazal sem turistom Bled v nočnih lepotah. Najlepše so razsvetljeni otok in grad, ter zaliv od Jelovice do hotela Toplice. Bili so nav-

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta in brata

JANEZA MEZIKA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam v težkih trenutkih stali ob strani in vsem darovalcem vencev ter cvetja.

Posebno se zahvaljujemo njegovim sodelavcem iz žeb-ljarne za venec ter zastopniku obrata tovarišu Miru Lah-u za poslovilne besede pri odprtem grobu.

Prav tako zahvala vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti.

Zalujoci: žena Anica, hči Marija, sin Janez in brat Jože z družino

ZAHVALA

Kolektivu in sindikalnemu odboru elektrojeklarne se iskreno zahvaljujem za venec ob tragični nesreči mojega brata.

Se posebno se zahvaljujem tovarišu Ludviku Berce in Francu Legat za obisk na pokojnikovem domu.

Obenem se zahvaljujem vsem prijateljem in sodelavcem za izrečeno sožalje.

Mato Panič

ZAHVALA

Vsem sodelavcem strojnega vzdrževanja v obratu martinarne se najlepše zahvaljujem za prejeta darilo ob odhodu v pokoj.

Franc Kralj

ZAHVALA

Sindikalnemu odboru šarmotarne, sodelavcem pri pe-čeh in vsem ostalim se najlepše zahvaljujem za prejeta darila, ki sem jih prejel ob upokojitvi.

Ivan Bartol

OBVESTILO

Društvo inženirjev in tehnikov Jesenice obvešča člane vseh strokovnih društev in sekcij DIT, da organizira v soboto, dne 18. septembra 1971

STROKOVNI OGLED ZAGREBSKEGA VELESEJMA
Potovali bomo s posebnim avtobusom. Odhod ob 5.50, avtobusna postaja pred Čufarjem, 5.55 na železniški postaji, ob 6. uri pred Železarno — parkirni prostor.

Avtobus bo ustavil še na Javorniku, Koroški Beli, Zirovnici in v Radovljici pri bencinski črpalki.

Prijave zbirajo: za metalurge in kemike inž. Šketa, telefon 240, za strojnike in gradbenike inž. Faletič, telefon 596, za električarje in ostale Mirko Zupan, tel. 297. Prijavete se takoj, ker je število mest omejeno.

V nedeljo, 19. septembra 1971 bo ob 15. uri velika javna

TOMBOLA

ki jo prireja športno društvo Jesenice na hokejskem igrišču Podmežakljo

20 GLAVNIH DOBITKOV

1. osebni avto Škoda deluxe, 2. moderna zakonska spalnica, 3. 5 ton cementa, 4. 1 tona betonskega železa, 5. televizor, 6. hladilnik, 7. šivalni stroj Bagat, 8. električni štedilnik itd.

in še 500 drugih dobitkov

Tombolske karte po 5 din lahko kupite v kioskih Tobaka na Jesenicah, pri prodajalcih in na razstavnem prostoru.

PRICENJAMO S TELOVADBO

TVD Partizan Jesenice obvešča vse občane in še posebej mladino, da začnajo vsi oddelki z redno telovadbo po naslednjem zaporedju:

ženski oddelki — torek in četrtek:

mlajše cicibanke od 17. do 17.45 ure,

cicibanke od 17.45 do 18.45 ure,

pionirke od 18.45 do 19.45,

mladinke od 19.45 do 20.45;

moški oddelki — sredo in petek:

cicibani od 17.45 do 18.45,

pionirji od 18.45 do 19.45,

mladinci od 19.45 do 20.45.

Vsak četrtek članice od 20. do 21. ure.

Uprava TVD Partizan vabi, da se telovadbe v telovadnici TVD Partizan udeležite v čim večjem številu.

PROSTA DELOVNA MESTA

»Upravni odbor Splošne bolnice Jesenice razpisuje prosta delovna mesta za:

- zdravnika specialista ali specializanta iz kirurgije
- 2 zdravnika specialista ali specializanta iz anesteziologije
- 4 srednje medicinske sestre
- medicinskega laboratorijskega tehnika

Kandidati naj vložijo ponudbe s kratkim življenjepisom do 25. 9. 1971 na naslov: Splošna bolnica Jesenice.

TOVARIŠKO SREČANJE KOROŠKIH PARTIZANOV

V nedeljo, 19. septembra bo ob 13. uri pri Terklju v Selah na avstrijskem koroškem

TOVARIŠKO SREČANJE

V kulturnem programu bo sodeloval partizanski invalidski pevski zbor iz Ljubljane in recitatorji.

Vabimo vse nekdanje koroške partizane, da se srečanja udeležijo. Stroške za prevoz z avtobusom krije odbor.

Prijavijo se lahko tudi ostali občani. Stroški prevoza bodo okrog 20 din.

Odhod z Jesenic — zdravstveni dom, bo 19. septembra ob 8. uri zjutraj, iz Radovljice — avtobusna postaja pa ob 8.30 uri.

Prijave sprejemata občinska odbora ZZB NOV Radovljica in Jesenice do četrтка, 16. septembra.

Trgovski podjetji Rožca Jesenice in Špecarija Bled

OBVEŠČATA

cenjene kupce, da so v nedeljo, 12. septembra od 7.30 do 10.30 ure odprte naslednje trgovine na Jesenicah in Javorniku — Koroški Beli:

Samopostrežna pri Čufarju,

Supermarket Union nasproti železniške postaje na Jesenicah,

Samopostrežba na Javorniku ter trgovina Rožce v vasi na Koroški Beli.

Košarka

Olimpija : Jesenice (ženske) 41:56 (14:23)

V derbi srečanju slovenske košarkarske lige so članice Jesenice v Ljubljani prepričljivo premagale ekipo lanske letošnje zvezne lige. Naša dekleta so takoj v začetku srečanja skušala s prepričljivim vodstvom rešiti srečanje v svojo korist, vendar pa jim to ni uspelo. Važnost srečanja in pa dovolj ostra obramba igralcev Olimpije, ki sta jo sodnika v prvem polčasu precej tolerirala, nista dovolila, da naša dekleta pokažejo vse kar zmorejo. Poleg tega pa je bilo srečanje odigrano v dvorani, kar je tudi vplivalo na naša dekleta, ki so navajena igranja na prostem.

V drugem polčasu sta sodnika na intervencijo vodstva Jesenic kriterij sojenja nekoliko spremenila, kar pa je precej vplivalo na to, da so naša dekleta zaigrala bolj

sproščeno in so nekoliko bolj prepričljivo zavodile. Rezultat tega pa je bila tudi zanesljiva zmaga. Zmaga naših deklet je prepričljiva in zaslužena. V obrambi so igrice izredno dobro in popolnoma onemogočile nasprotno cente v realizaciji metov. V napadu so igrice morda nekoliko preveč lahkomišelnost in premalo izkoristile svojo višino pod košem. Poleg tega pa so precej neprecizno izvajale proste mete. Vsekakor pa celotna ekipa zasluži pohvalo za izredno borbenost in požrtvovalnost. Najboljše na terenu pa so bile Vudričeva, Bertonec in Vojatovičeva. V ekipi Olimpije pa se je odlikovala Miheličeva.

Košice so dosegli: M. Vudrič 29, Bertonec 19, Benedičič 4, Koren 2, Volarič 2.

B. F.

Celje : Jesenice (člani) 66:62

V sredo 1. 9. so Jeseničani izgubili srečanje v Celju z rezultatom 62:66. Kljub temu, da so Celjani že v začetku veljali za favorite, so se jim Jeseničani do sredine prvega polčasa enakovredno upirali. Pri rezultatu 22:22 so Celjani izkoristili nekaj napak v naši obrambi in do konca polčasa izsilili 10 točk prednosti.

Drugi polčas se je začel z izredno igro Jeseničanov, ki so manjšali razliko koš za košem. Tik pred koncem tekme je bil rezultat že skoraj

izenačen, vendar so v zadnjih sekundah Celjani le uspeli obdržati minimalno prednost in zmagali. Poraz vsekakor ne pomeni neuspeh, saj so Jeseničani prišli v Celje le z željo, da se čimbolj enakovredno postavijo po robu Celjanom in izgube s čimmanjšo razliko.

Najboljše je v našem moštvu ponovno zaigral Bunderla. Koše so dosegli: Bunderla 26, Božič 25, Noč 2, Franko 6, Vauhnik 3.

V. V.

Reprezentanca SFRJ : KK Jesenice 110:74 (51:27)

V četrtek, 2. septembra je na Jesenicah gostovala reprezentanca SFRJ — uradni svetovni prvak in odigrala propagandno tekmo proti moštvu Jesenic, ki so ga okrepili reprezentanti Bassin, Jelovac in Ivkovič ter igralec Vrhnik Obid.

Jugoslavija: Georgijevski 12, Simonović 15, Knežević 9, Zorja 22, Čosić 28, Vučević 9, Plečar 2, Rukavina 13.

Jesenice: Bunderla 4, Pirih 4, Obid 10, Božič 13, Vauhnik 2, Bassin 6, Jelovac 26, Ivkovič 9.

Tekma je bila predvsem propagandnega značaja, saj smo že vnaprej pričakovali hud poraz domačega moštva. Želeli smo si le, da bi igralci reprezentance prikazali repertoar svojega znanja in z lep igro prispevali k popularizaciji košarke na Jesenicah.

Člani državne reprezentance so se predvsem izkazali z odličnimi skoki pod košema, za atraktivne poteze pa je požel največ aplavza visoki center Čosić. V ekipi Jesenic, se je poleg reprezentantov odlikoval predvsem Marko Božič, ki je s svojo igro izredno presenetil zveznega trenerja Ranka Žeravico. V kasnejšem razgovoru s trenerjem Žeravico in Novoselom, pa sta priznala strokovnjaka izrazila začudenje, kako se moštvo s toliko relativno kvalitetskimi igralci ne bori za mesto v II. zvezni ligi.

Trener reprezentance je obljubil, da bodo prihodnjo sezono ponovno gostovali na Jesenicah, v času ko se bodo v Kranjski gori pripravljali za olimpijske igre v Münchnu. Izrazil pa je željo, da bi bila tekma odigrana v pokriti športni hali.

TG Hanau : Jesenice (ženske) 37:71 (22:27)

Na gostovanju v ZR Nemčiji so bile naše članice uspešne. Prepričljivo so premagale ekipo Hanau-a, čeprav so nastopile brez Mire Vudrič in Jasne Volarič. Srečanje je bilo v prvem polčasu popolnoma enakovredno, v drugem

delu srečanja pa so naša dekleta popolnoma nadigrala nemško ekipo in prepričljivo zmagale.

Košice so dosegli: Bertonec 22, Benedičič 19, Ivnik 17, Vujatovič 9, Koren 2, A. Vudrič 2.

B.F.

Mladi košarkarji sredi prvenstvenih bojev

Mladinci KK Jesenice so sredi tekmovalnega zagona. V republiški mladinski košarkarski ligi, so doslej odigrali štiri kola v jesenskem delu prvenstva. Medtem ko smo o prvem kolu že poročali, danes še informacija o ostalih treh kolu.

V nedeljo, 29. avgusta je na igrišču Podmežakijo gostovala ekipa Medvod. Naši so se zavedali, da morajo z gosti zmagati, če hočejo mirno čakati zadnji del prvenstva. Mladinci Jesenic so nastopili v nepopolnem sestavu (nekateri igralci so oboleli ali pa so še vedno na dopustih), vendar pa jim je z dobro igro uspelo premagati goste z visokim rezultatom 47:32.

V četrtek, 2. septembra pa bi mladinci morali nastopiti v Kamniku, žal pa na tekmo niso odpotovali zaradi šolskih oziroma poklicnih obveznosti. Pri košarkarskem klubu sedaj čakajo na odločitev tekmovalne komisije (verjetno bodo Jeseničani tekmo izgubili z rezultatom 20:0). Zares je škoda, da naši na tekmo niso odpotovali, kajti v tem boju so bili favoriti in bi se v primeru zmage povzpeli celo na tretje mesto na lestvici.

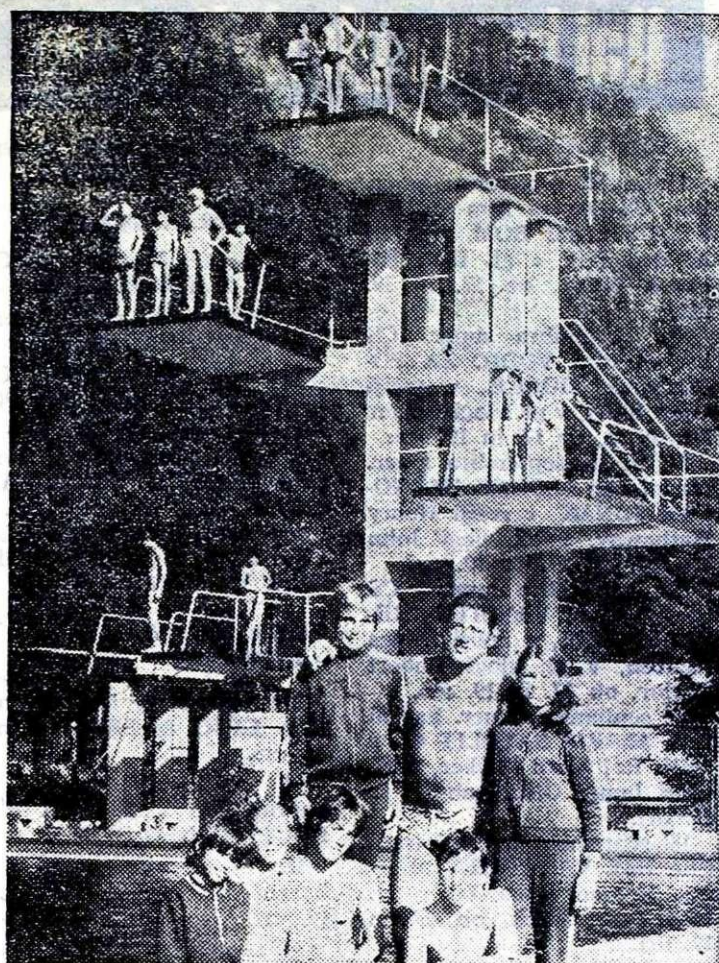
V nedeljo, 5. septembra pa je na Jesenicah gostovala ekipa Zarje iz Ljubljane. Naši tudi na tej tekmi niso nastopili v kompletini postavi, kajti trije mladinci so odpotovali s člansko ekipo v ZRN, manjkal pa je tudi trener Kučina. Jeseničani so tekmo pričeli precej neizvorno tako, da so prvi polčas gostje dobili z rezultatom 29:35.

V drugem polčasu pa so Jeseničani prekosili sami sebe, saj jim je kljub hudi vročini in samo s petimi igralci, uspelo izenačiti in povesti ter vodstvo obdržati do konca. Končni rezultat je bil 60:55. Koše za Jesenice pa so dosegli: Muharemovič 20, Hudnik 28, Rožič 6, Hafner 4 in Jeršin 2.

Mladinci Jesenic gostujejo v petem kolu, ki je na sporedu prihodnjo nedeljo v Ljubljani pri moštvu Ilirije, kjer bodo nastopili prvič v jesenskem delu kompletini (tako vsaj upajo), vendar pa kljub temu večjih upov za uspeh nimajo.

Ob koncu se v imenu vseh petih igralcev zahvaljujem Mirsadu Čataku, kateri je s svojim delom pri zapisničarstvu mizi največ pripomogel k zmagi Jeseničanov. Če ne bi bilo njega, bi morali Jeseničani tekmo predati z 20:0, tako pa so v športni borbi uspeli zmagati.

B. r.

Kljub temu, da je voda v kopališču na Ukovi ogrevana, je sedaj kopalna sezona zaključena. Trener skakalcev v vodo in učitelj plavanja Beno Ramuš je povedal, da so letos naučili nekaj nad 80 pionirjev plavati. Poleti so bili trije tečaji, v katere se je prijavilo po 30 otrok. Od teh se jih ni naučilo plavati le par, to je tisti, ki niso redno hodili k pouku. Od skakalcev so bili najboljši: Darja Grošelj, Maja Domjan, Lučka Šturm, Didi Domjan, Joško Mikec, Milena Bunjevce, Rudi Trošt in še nekateri drugi. Na sliki nekateri najbolj uspešni skakalci v vodo z učiteljem Benom Ramušem.

B.

Na začetku odbojcarske sezone zmaga

V nedeljo 5. 9. se je pričelo tekmovalje v republiški ženski odbojcarski ligi. V gosteh so bile Mariborčanke, ki so preteklo sezono tekmoval v zvezni ligi in izpadle.

Jeseničanke: Felčeva, Trančarjeva, Filipajeva, Čehajičeva, Nemčeva, Mrakova in Komiceva, so pripravile maloštevilnim gledalcem prijetno presenečenje. Tako lepe, tehnično dovršene in požrtvovalne igre igralcev Jesenic že dolgo nismo videli. Podmežakljo in si take igre naše ženske ekipe še želimo. Bile so odlične tako v polju, kot na mreži in tudi servisi, ki so bili že večkrat vzrok za izgubljen tekmo, so bili to pot resnično dobri.

Pohvala velja celotni ženski ekipi, kakor tudi trenerju Smoleju in želimo, da bi tudi mladi kader vzgojil v požrtvovalne in tehnično dobro pripravljeno ekipo.

Tekmo so Jeseničanke odločile v svojo korist z rezultatom 3:1 (10, —11, 10, 8). Mariborčanke so na trenutke zaigrale dobro, vendar je to bilo premalo za zmago. V soboto 11. 9. gostujejo Jeseničanke v Ljubljani.

Moška ekipa, ki tekmuje v II zvezni ligi prične s tekmovanjem 3. 10. Prvo srečanje jih čaka na tujem v Kaštelu.

Ob začetku odbojcarske sezone pa imajo tudi športni

delavci OK kopico problemov. Najbolj pereč problem so denarna sredstva. Od 30 prošelj, kolikor jih je UO odpisal na podjetja v jeseniški in radovljiški občini spomladi, se je nabralo bore malo denarnih sredstev oz. skoraj nič.

Denarna sredstva so odobrili: SGP Sava 100.— din, Gradis za reklamo 200.— din in Vatrostalna Zenica za reklamo 1.000.— din. Kljub temu da to niso velike vsote, se zahvaljujemo za že poslano oz. odobreno pomoč. V kolikor železarna Jesenice ne bi odobrila denarnih sredstev v začetku leta, verjetno niti pomladanskega dela tekmovalja ne bi mogli zaključiti. Železarna je lahko za zgled tudi drugim, posebno trgovskim podjetjem na Jesenicah. Lahko si samo želimo, da bi se kje le našlo podjetje, ki bi vsaj poskušalo posnemati Železarno.

Kljub temu, da je klub brez vsakršnih finančnih sredstev, so se športni delavci OK odločili, da ne bodo odstopili od tekmovalja v zveznem in republiškem merilu, ker upajo, da se bo morda le kakšna obljuba realizirala. Sklenili so, da bodo pač po svojih močeh prispevali oz. posodili lastna denarna sredstva.

MK